

PŘEDMLUVA k originálu *Smaragdových desek Thotha Atlantána*

Historie desek přeložených na následujících stránkách je zvláštní a na neuvěření pro moderní vědce. Jejich starobylost je úžasná, datuje se přibližně na 36.000 let před Kristem. Psal je Thoth, atlantský Kněz-Král, který založil kolonii v starověkém Egyptě po potopení mateřské krajiny. Byl stavitelem Velké Pyramidy v Gíze, mylně připisované Cheopsovi. (viz *Velká Pyramida* od Doreala.) Zde zahrnul své znalosti starověké moudrosti a též bezpečně utajené záznamy a nástroje starověké Atlantidy.

Po dobu nějakých 16.000 let vládl starověké rase Egypta, přibližně od roku 52.000 do roku 36.000 před Kristem. V té době byla starověká barbarská rasa, mezi kterou se on a jeho následovníci usadili, pozvednutá na vysoký stupeň civilizace. Thoth byl nesmrtelný, to znamená, že zvítězil nad smrtí, procházel, jenom když chtěl a dokonce ani tehdy ne prostřednictvím smrti. Jeho rozsáhlá moudrost ho učinila panovníkem nad více atlantskými koloniemi, zahrnujíc i ty v Jižní a Střední Americe.

Když přišel čas, aby opustil Egypt, vztyčil Velkou Pyramidu nad vchodem do Velkých Síní Amenti, umístil v ní své záznamy, a ustanovil strážce svých tajemství z okruhu nejvyšších z jeho lidu. V pozdější době se potomkové těchto strážců stali těmi knězi pyramid, kterými byl Thoth zbožštěn jako Bůh Moudrosti, Zapisovatel, v době temna, která následovala po jeho smrti. Podle legendy se síně Amenti stali podsvětím, Síněmi Bohů, kam odchází duše po smrti před soud.

Po dobu posledních věků procházelo ego Thotha do těl lidí způsobem opsaným na deskách. Jako takový se inkaroval třikrát, ve svém posledním bytí známém jako Hermes, trojzrozen. Ve své inkarnaci zanechal spisy známé moderním okultistům jako Smaragdové desky pro pozdější a omnoho menší výklad starověkých mystérií.

Desek, které jsou přeloženy v jeho díle, je deset, které byly zanechány ve Velké Pyramidě v péči knězů pyramidy. Těchto deset je rozděleno do třinácti částí kvůli vhodnosti. Poslední dvě jsou tak ohromné a dalekosáhlé ve své důležitosti, že je v současnosti zakázáno vypustit jich do světa ve velkém. Avšak v těch, které jsou tady obsaženy, jsou tajemství, které prokáží serióznímu studentovi svou neocenitelnou hodnotu. Neměli by se číst jedenkrát, ale stokrát, protože jen takto je možné odhalit pravý význam. Letmé čtení poskytne záblesky krásy, ale intenzivnější studium rozvíjí v hledačovi aleje moudrosti.

Ale teď slůvkem k tomu, jak se stalo, že tyto mocná tajemství byly odhaleny modernímu člověku po tom, jak byli tak dlouho skryti.

Přibližně třináct tisíc let před Kristem byl v Egyptě, starověkém Khému, vyvolán rozruch a mnoho delegací kněží bylo vyslaných do jiných částí světa. Mezi nimi byli někteří z kněží pyramidy, kteří s sebou nesli Smaragdové desky jako talisman, kterým by mohli uplatňovat autoritu nad méně vyspělým společenstvím kněží ras, následovníků z jiných atlantských kolonií. Podle legendy se usuzovalo, že desky dávají nositelům autoritu Thotha.

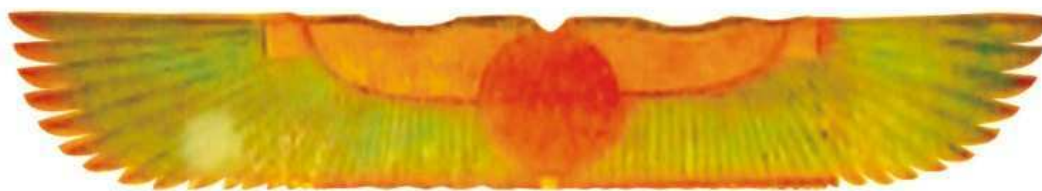
Určitá skupina kněží, kteří nesli desky, emigrovala do Jižní Ameriky, kde našla překvítající rasu, Mayů, kteří si pamatovali mnoho ze starověké moudrosti. Knězi se mezi nimi usadili a zůstali tam. V desátém století Mayové úplně osídlili Yucatan, a desky byly umístěny pod oltářem jednoho z velkých chrámů Slunečního Boha. Po porážce Mayů Španěly byli města opuštěná a na poklady chrámů se zapomnělo.

Mělo by se chápat, že Velká Pyramida v Egyptě byla a stále je chrámem zasvěcení do mystérií. Ježíš, Šalamoun, Apolón a jiní tam byli zasvěceni. Autor, (který má spojení s Velkou Bílou Lóží, která též pracuje prostřednictvím pyramidového kněžstva) byl poučen, aby znovu získal starověké desky a vrátil je do Velké Pyramidy. Toto bylo po dobrodružstvích, které tu nemusíme detailně uvádět, uskutečněno. Před jejich navrácením dostal povolení, aby přeložil a zachoval kopii moudrosti vyrytou na deskách. Toto se událo v roce 1925 a jen teď bylo uděleno povolení, aby se část zveřejnila. Očekává se, že mnozí se budou posmívat. Ale pravý student bude číst mezi řádky a získá moudrost. Jestli je ve Vás světlo, světlo, které je vyryté na těchto deskách, odpoví.

Teď slůvkem k materiálnímu aspektu desek. Pozůstávají z dvanácti desek smaragdové zeleně, formované z látky vytvořené prostřednictvím alchemické transmutace. Jsou nezníčitelné, odolné vůči všem prvkům a látkám. V skutečnosti je atomová a buňková struktura pevná, nikdy nenastala žádná změna. V tomhle ohledu porušují materiální zákon ionizace. Na nich jsou vyryty znaky v starověkém atlantském jazyce: znaky, které odpovídají na naladěné myšlenkové vlny, uvolňují asociovanou mentální vibraci v mysli čtenáře. Desky jsou navzájem spojeny obručemi ze slitiny v zlaté barvě visící z tyče stejného materiálu. Tolik k materiálnímu zevnějšku. Moudrost, která je v nich obsažena, je základem starověkých mystérií. A pro toho, kdo čte s otevřenými očima a otevřenou myslí, se jeho moudrost zvětší stonásobně.

Čti. Věř nebo ne, ale čti. A vibrace, kterou tam najdeš, probudí odpověď v tvé duši.

Ve Vesmírné Harmonii, *Doreal*, Svrchovaný Hlas Bratrstva

Smaragdové desky Thotha Atlanšana, překlad a interpretace: Doreal, DOSLOVNÍ PŘEKLAD A INTERPRETACE JEDNOHO Z NEJSTAROBYLEJŠÍCH A NEJTAJNĚJŠÍCH VELKOLEPÝCH DĚL STARODÁVNĚ MOUDROSTI
Zdroj: <http://www.chapeltibet.cnghost.com/ct/Tablets.html#Preface> © 2008 www.cez-okno.eu Překlad ze slovenštiny: Ptah Korektury: Izis

ÚVOD k originálu Výkladu Smaragdových dosiek

Na nasledujúcich stranách odhalím niektoré z mystérií, ktorých som sa až doteraz len jemne dotkol ja, alebo iní učitelia či študenti pravdy.

Ludské hľadanie pochopenia zákonov, ktoré riadia život človeka, je nekonečné, ale za závojom, ktorý chráni vyššie plány pred ľudským zrakom, predsa vždy existovala pravda, pripravená na asimilovanie tých, ktorí zväčšili svoju víziu pri hľadaní pravdy obrátením sa vo svojom hľadaní dovnútra, nie na povrch.

V umlčaní materiálnych zmyslov leží kľúč k odhaleniu múdrosti. Ten, kto hovorí, nevie; ten, kto vie, mlčí. Najvyššia vedomosť je nevysloviteľná, pre svoju existenciu entity na cestách, ktoré presahujú všetky materiálne slová či symboly.

Všetky symboly sú len kľúče od dvier vedúcich k pravdám, a mnohokrát dvere nie sú otvorené, pretože kľúč vyzerá tak ohromne, že veci za ním nie sú očividné. Ak dokážeme pochopiť, že všetky kľúče, všetky materiálne symboly sú prejavmi, ale rozšíreniami veľkého zákona a pravdy, začneme rozvíjať víziu, ktorá nám umožní preniknúť za závoj.

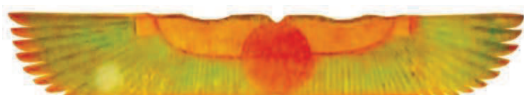
Všetky veci vo všetkých vesmíroch sa pohybujú podľa zákona, a ten zákon, ktorý riadi pohyb planét, nie je viac nemenný, než zákon, ktorý riadi materiálne vyjadrenie človeka.

Jeden z najväčších zo všetkých Vesmírnych Zákonov je ten, ktorý je zodpovedný za vznik človeka ako hmotnej bytosti. Veľkolepým cieľom škôl mystérií všetkých čias je odhalenie pôsobenia Zákona, ktorý spája človeka fyzického s človekom duchovným. Spojovacie ohnivko medzi fyzickým a duchovným človekom je človek vzdelaný, pretože myseľ má hmotné a tiež nehmotné vlastnosti. Uchádzač o vyššie poznanie musí rozvíjať intelektuálnu stránku svojej prirodzenosti a tak posilniť možnosti sústredenia všetkých síl svojho bytia na a v rovine, po akej túži.

Veľkolepé hľadanie svetla, života a lásky v materiálnej rovine sa len začína. Jeho definitívne uskutočnenie, konečný cieľ je úplná jednota s vesmírnym vedomím. Základy v hmote sú prvým krokom; potom prichádza vyšší cieľ duchovného dosiahnutia.

Na nasledujúcich stránkach podám výklad *Smaragdových dosiek* a ich tajomstva, skrytého a ezoterického významu. V slovách Thotha sú ukryté mnohé významy, ktoré sa nezjavujú na povrchu. Prinesené Svetlo poznania rodiace sa na základe dosiek, otvorí mnoho nových oblastí na zamyslenie. "Čítaj a buď múdry" ale iba vtedy, keď svetlo tvojho vlastného vedomia prebudí hlboko uložené porozumenie, ktoré je vrodenu kvalitou duše.

V Trojnásobnom Svetle,

Doreal

SMARAGDOVÁ DOSKA I:

História Thotha, Atlanšana

Ja, *Thoth, Atlanšan*, majster mystérií, strážca záznamov, mocný kráľ, mág, žijúci z generácie na generáciu, chystám sa vložiť do *Siení Amentí*, ustanovenej ako pomoc tým, ktorí prídu potom, tieto záznamy múdrosti *Veľkej Atlantídy*.

Vo veľkolepom meste *Keor* na ostrove *Undal* v čase dávno minulom, započal som túto inkarnáciu. Nie ako malí ľudia súčasného veku, žili a umierali mocní *Atlantídy* skôr z aeónu na aeón, obnovujúc svoje životy v *Sieňach Amentí*, kde rieka života tečie bez prestania vpred.

Stokrát som zostúpil po temnej ceste vedúcej k svetlu a rovnako mnohokrát vystúpil z temnoty do svetla, schopnosti a sily obnovené.

Teraz načas zostupujem a človek *Khému* (*Khém* je staroveký Egypt, pozn. prekl.) viac ma nepozná. Avšak v čase dosiaľ nezrodenom znovu povstanem, mocný a vplyvný, žiadajúci zúčtovanie od svojich následníkov. Potom si daj pozor, ó človeče z *Khému*, pokiaľ si falošne zradil moje učenie, zvrhnem ťa z tvojich výšin do temnoty jaskýň, odkiaľ pochádzaš. Nevyzrad' moje tajomstvá človeku zo *Severu*, ani človeku z *Juhu*, lebo dostihne ťa moja kliatba. Pamätaj a dbaj na moje slová, že sa isto jedného dňa vrátim a vyžiadam to, čo si strážil. Vždy, dokonca spoza času a spoza smrti, odmením či strestám ťa podľa zásluhy. Skvelý bol môj ľud v dávnych dňoch, skvelý v porovnaní s malým ľudom okolo mňa teraz; poznajúc múdrosť starého, hľadajúc hlboko v srdci nekonečna poznanie, ktoré prináležalo mladosti *Zeme*. Boli sme rozumní vďaka múdrosti *Detí Svetla*, ktoré u nás prebývali. Silní vďaka moci vychádzajúcej z večného ohňa. A zo všetkých najväčší spomedzi detí človeka bol môj otec, *Thotme*, strážca veľkého chrámu, spojníca medzi *Detmi Svetla*, ktoré pobývali vnútri chrámu a rasami človeka, ktoré obývali desať ostrovov. Hlásna trúba, po tých troch, *Obyvateľov Undalu*, hovoriaca ku Kráľom hlasom, ktorý je treba poslúchať.

Tam som vyrástol z dieťaťa v muža, otcom zasväcovaný do starých mystérií, dokiaľ nevzbĺkol vnútorný oheň múdrosti, kým nezahorel pohlcujúcim plameňom. Až v jeden

veľký deň prišiel rozkaz od *Obyvateľa Chrámu*, že budem privedený pred neho. Len niekoľko detí človeka pozrelo do onej mocnej tváre a žili už nie ako synovia človeka ale ako *Deti Svetla*, kedy nie sú inkarnovaní vo fyzickom tele.

Bol som vybraný spomedzi synov človeka, vyučovaný *Zotrúvajúčim*, aby jeho zámary mohli byť splnené, zámary v lone času ešte nezrodené. Dlhé veky som pobýval v Chráme, učiac sa stále viac a viac múdrosti, dokiaľ som tiež nepristúpil k svetlu vydávanému veľkým ohňom. Naučil ma ceste k *Amentí*, podsvetiu kde sedí mocný kráľ na svojom tróne moci. Pred *Pánmi Života* a *Pánmi Smrti* hlboko som sa v úcte poklonil a dostal som ako dar Kľúč Života. Bol som oslobodený zo *Sieni Amentí*, nezviazaný smrťou kolobehu života. Cestoval som ďaleko ku hviezdám, kým sa priestor a čas nestali ničotou. Potom som zhlboka pil z pohára múdrosti, pozrel sa do sŕdc ľudí a objavil väčšie tajomstvá a bol som potešený. Pretože iba v *Hľadaní Pravdy* mohla moja *Duša* byť pokojná a vnútorný plameň uhasený.

Počas vekov čo som žil, dívajúc sa na druhých naokolo ako ochutnávajú z pohára smrti a znovu sa vracajú v svetle života. Postupne z *Kráľovstva Atlantského* prechádzali vlny uvedomenia, ktoré boli zajedno so mnou iba preto, aby boli nahradené zrodom nižšej hviezdy.

Podľa zákona, slovo Pána vyrástlo v kvet. Myšlienky *Atlantánov* začali upadať do temnoty, až nakoniec povstal jeho hnev z jeho *Agwantí*, *Zotrúvajúci* (toto slovo nemá žiadny anglický ekvivalent, znamená stav nestrannosti, pozn. zo zdrojového prekladu) hovoriac *Slovo*, volajúc silu. Hlboko v srdci *Zeme* synovia *Amentí* začuli a počujúc, priamo menia kvet ohňa, ktorý horí večne, menia a posúvajú, použijúc *Logos*, dokiaľ ohromný oheň nezmenil svoj smer.

Cez svet sa potom prevalili ohromné vody, topiac a zalievajúc, meniac rovnováhu *Zeme* kým neostal len *Chrám Svetla* stojaci na ohromnej hore *Undal*, stále sa týčiacej nad vodami; niekde tam boli tí, ktorí boli živí, zachránení pred prívalmi prúdu.

Potom ma zavolať Pán, hovoriac: „*Zhromaždi môj ľud. Umením, ktoré si sa naučil, preved' ich vodami, až dosiahnete zem zarastených barbarov, žijúcich v jaskyniach púšte. Tam rozviň plán, ktorý už poznáš.*“

Zhromaždil som teda svoj ľud a nastúpili sme na obrí koráb Pána. Nahor vplávali sme do rána. Tmavý pod nami leží Chrám. Náhle povstali nad neho vody. Ustanovený načas, zmizol z povrchu *Zeme*, ohromný Chrám.

Rýchlo sme leteli v ústrety rannému slnku, dokiaľ sa pod nami nerozprestrela zem detí *Khému*. Zúriac, prichádzali s kyjakmi a oštepami, pozdvihnutými v hneve aby zabili a zničili *Synov Atlantídy*. Potom som pozdvihol svoju palicu a zameral vibračný lúč, zasahujúc ich na mieste ako úlomky kameňa hory. Prehovoril som k nim potom kludne a v mieri o sile *Atlantídy*, hovoriac o tom, že sme deti *Slnka* a jeho poslovia. Zastránil som ich ukážkou zázračnej vedy a uvoľnil ich až v okamihu, keď sa plazili pri mojich nohách.

Dlho sme žili v zemi *Khém*, dlho a ešte dlhšie. Kým sme poslúchali príkazy *Pána*,

ktorý hoci spiaci žije večne, poslal som *Synov Atlantídy*, vyslal ich mnohými smermi, aby z lona času znovu mohla povstať múdrosť u ich detí.

Dlho som žil v zemi *Khém*, činiac veľké diela z múdrosti vo vnútri. Deti *Khému* rástli vo svetle poznania. Odstrelil som potom cestu do *Amentí*, aby som si mohol zachovať svoju moc, žijúc vek za vekom *Slnko Atlantídy*, udržiujúc múdrosť, uchovávajúc záznamy.

Veľkí vyrástli synovia *Khému*, podrobujúc si okolitý ľud, dorastajúc pomaly v silách Duše. Teraz idem načas spomedzi nich do tmavých siení *Amentí*, hlboko do siení *Zeme*, pred *Pánom Moci*, znovu tvárou v tvár *Zotrývajúcemu*.

Vystúpil som vysoko nad vchod, vstupnú bránu, vedúcu dolu do *Amentí*. Len zopár by si tam s odvahou trúfalo, len pár ich prešlo portálom do tmavej *Amentí*. Vystúpiac cez priechod, Ja, mocná pyramída, použijúc silu, ktorá prekoná silu *Zeme* (gravitáciu, pozn. zo zdrojového prekladu). Hlboko a ešte hlbšie umiestňujem silový dom či komoru; z nej som vyrezal kruhový priechod siahajúci takmer až k veľkému vrcholu. Tam vo vrchole položil som krištál, vysielajúci lúč do „Časo-Priestoru“, priťahujúci silu mimo éteru, koncentrujúcu sa nad bránou *Amentí*. (Pozri Veľkú Pyramídu od Doreala, pozn. zo zdrojového prekladu.)

Vybudoval som ďalšie komory, všetky zdanlivo prázdne a predsa vo vnútri skryté kľúče do *Amentí*. Ten, kto by si odvážne trúfol do tmavých ríš, nech je najskôr očistený dlhým pôstom. Ulahne do kamenného sarkofágu v mojej komore. Potom mu odhalím veľké mystériá. Čoskoro bude zavedený na miesto stretnutia so mnou, stretnem sa s ním dokonca v temnotách *Zeme*, Ja, *Thóth*, *Pán Múdrosti*, stretnem sa s ním, obránim ho a zotrívam vždy s ním.

Vystaval som *Veľkú Pyramídu* podľa vzoru pyramídy zemskej sily, horiacej večne, aby taktiež ona mohla pretrvať veky. Do nej som vstaval moje poznanie „*Magickej Vedy*“, aby som tu smel byť, keď sa znova vrátim z *Amentí*. Vždy, zatiaľ čo spím v *Sieňach Amentí*, moja duša sa bude inkarnovať slobodne sa potulujúc, žijúc medzi ľuďmi v tejto alebo inej forme. (*Hermes, trojzrodený*.)

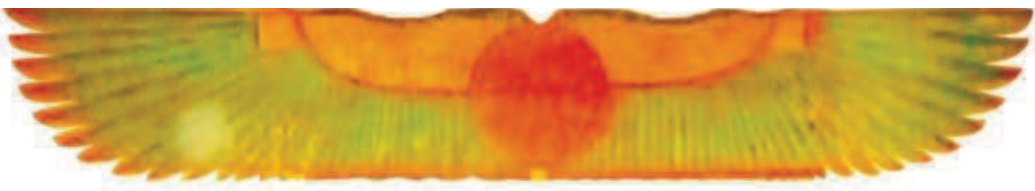
Som *Emisárom Zeme Zotrývajúceho*, plniac jeho nariadenia, aby človek mohol byť pozdvihnutý. Teraz sa vraciam do *Siení Amentí*, zanechávajúc za sebou niečo z mojej múdrosti. Chráňte a uchovajte nariadenia *Zotrývajúceho*: Pozdvihnite len svoje oči svetlu v ústrety. Určite časom budete v jednote s *Pánom*,

určite právom budete v jednote s *Pánom*,

určite právom budete v jednote so *Všetkým*.

Teraz vás opúšťam. Poznáte moje nariadenia, uchovajte ich a buďte nimi a ja budem s vami, pomáhajúc a sprevádzajúc vás do Svetla.

Teraz sa predo mnou otvára portál. Schádzam dole do temnoty tmy.

Smaragdové dosky *Thotha Atlantána*, preklad a interpretácia: Doreal, DOSLOVNÝ PREKLAD

A INTERPRETÁCIA JEDNÉHO Z NAJSTAROBYLEJŠÍCH A NAJTAJNEJŠÍCH VEĽKOLEPÝCH DIEL STARODÁVNEJ MÚDROSTI
Zdroj: <http://www.chapeltibet.cnghost.com/ct/Tablet1.html> © 2008 www.cez-okno.eu Preklad: PtaH Korektúry: PH

SMARAGDOVÁ DOSKA II:

Siene Amentí

Hlboko v srdci Zeme ležia *Siene Amentí*, ďaleko pod ostrovmi potopenej *Atlantídy*, *Siení Mŕtvych* a siení života, kúpajúce sa v ohni nekonečného *BYTIA*.

V hlbokoj minulosti, stratené v časopriestore, *Deti Svetla* pozreli dolu na svet. Uvideli deti človeka v ich porobe, spútané silou zvonku. Vedeli, že až oslobodením sa z otroctva, by sa človek mohol zdvihnúť zo Zeme k Slnku. Zostúpili dolu a stvorili si telá, berúc na seba ľudskú podobu. Majstri všetkého bytia potom prehlásili: „Sme tými, ktorí stvorení z vesmírneho prachu, podieľajúc sa na živote z nekonečného *BYTIA*, žijú vo svete ako deti človeka, rovnako a predsa rozdielne od ich žitia.“

Potom pre svoj životný priestor, hlboko pod zemskou kôrou, odstrelili svojou silou ohromné priestory, mimo dosahu detí človeka. Obklopili ich silami a mocou, chrániac ich pred dosahom *Siení Mŕtvych*.

Bok po boku vytvorili iné priestory, naplnili ich *Životom* a *Svetlom* zhora. Potom vybudovali *Siene Amentí*, aby tam mohli večne zotrvať, žijúc životom až do konca večnosti.

Bolo tam dva a tridsať detí, synov Svetla, ktorí prišli medzi ľudí, snažiac sa oslobodiť od otroctva a temnoty tých, ktorí ostali zviazaní vonkajšími silami.

Hlboko v *Sieňach Života* rástol kvet, planúci, expandujúci, obracajúci tmu späť. Umiestnený v strede, lúč ohromnej sily, *Životodarný*, *Svetlo* dávajúci, naplňal silou všetkých, čo sa priblížili. Umiestnili okolo neho tróny, dva a tridsať, miesta pre každého z *Detí Svetla*, umiestnených tak, že sa kúpali v jeho žiare, naplňovaní *Životom* z večného Svetla. Z času na čas tam umiestnili prvé stvorené telá, ktoré mohli byť naplnené *Duchom Života*. Sto rokov z každého tisíce musí byť *Životodarný* plameň Svetla vysielaný na ich telá. Zrýchľujúci, prebúdzajúci *Duch Života*.

Tam v kruhu aéonov, sedia *Velmajstri* žijúci životom ľudstvu neznámym. Tam v *Sieňach Života* spia; ich Duša voľne plynie cez telá ľudí. Z času na čas, keď ich telá spočívajú v spánku, inkarnujú sa do ľudských tiel. Učiac a vedúc vpred a nahor, von z temnoty ku Svetlu.

Tam v *Sieni Života*, naplnené ich múdrosťou, nepoznané ľudskou rasou, žijúc večne pod chladným ohňom života, sedia *Deti Svetla*. Občas sa prebúdzajú, prichádzajú z hlbín, aby boli svetlom medzi ľuďmi, nesmrteľní medzi smrteľnými.

Ten, ktorý pokrokom vyrastie z temnoty, pozdvihne sa z tmy do svetla, oslobodený *Sieňami Amenti*, oslobodený *Kvetom a Svetlom Života*. Potom sprevádzaný múdrosťou a poznaním, prechádza z človeka v *Majstra Žitia*. Tam smie žiť ako jeden s *Majstromi*, oslobodený od pút temnoty tmy.

Vo vnútri žiariaceho kvetu sedí sedem Pánov z *Časo-Priestoru* nad nami, pomáhajúc a sprevádzajúc cez nekonečnú Múdroosť cestičkou cez čas detí človeka. Mocní a zvláštni, zahalení závojom svojej moci, tichí, vševedúci, priťahujúci *Životnú* silu, rozdielni a predsa v jednote s deťmi človeka. Vždy rozdielni a predsa v jednote s *Deťmi Svetla*.

Kustódi a strážcovia sily ľudského otroctva, pripravení povoliť, keď bolo dosiahnuté svetlo. Prvá a najmocnejšia, sedí *Závojom Zahalená Prítomnosť, Pán Pánov*, nekonečná *Deviatka*, nad ostatnými z každého *Kozmického* cyklu, vážiac a pozorujúc pokrok ľudí.

Pod *NÍM* sedia *Páni Cyklov; Trojka, Štvorka, Päťka a Šesťka, Sedmička, Osmička*, každý so svojim poslaním, každý so svojou mocou, sprevádzajúc a riadiac osud človeka. Tam sedia, mocní a vplyvní, mimo všetok čas a priestor. Nie z tohto sveta a predsa s ním, *Starší Bratia* detí človeka. Súdiac a vážiac svojou múdrosťou, pozorujúc pokrok Svetla medzi ľuďmi.

Tam až pred nich bol som vedený *Zotrúvajúcim*, pozorujúc ho, ako splýva s *Jednotou* zhora. Potom z *NEHO* prišiel dopredu hlas hovoriaci: „Veľké umenie Tvoje, Thoth, medzi deťmi ľudí. Nabudúce slobodný od *Sieni Amenti*, Pán *Života* medzi deťmi človeka. Neochutnáš smrť, pokiaľ nebudeš chcieť, pi zo *Života* až do konca *Večnosti*. Nabudúce a už navždy je *Život*, aký si vyberieš. Nabudúce je už *Smrť* v твоjich rukách. Ži tu alebo odíď odtiaľto, ak si praješ, slobodná je *Amenti Slnku* človeka. Vezmi *Život* vo forme, akú si vyberieš. Dieťa *Svetla*, ktoré vyrástlo medzi ľuďmi. Vyber si prácu, pre všetky duše musíš pracovať a nikdy už neopustiš cestu *Svetla*. Urobil si krok na dlhej ceste nahor, nekonečná je odteraz hora *Svetla*. Ale každý krok, ktorý urobíš, zvyšuje túto horu, ale všetok tvoj pokrok oddaľuje cieľ. Priblížil si sa k nekonečnej *Múdrosti*, odvtedy pred tebou ustupuje cieľ. Slobodný si teraz, stvorený zo *Sieni Amenti*, kráčajúc ruka v ruke s *Pánmi sveta*, jeden ako druhý v určení, spolupracujúc, nosíči *Svetla* deťom človeka.“

Potom zo svojho trónu zostúpil jeden z *Majstrov*, berúc moju ruku a vedúc ma vpred, naprieč všetkými *Sieňami* hlboko ukrytej zeme. Viedol ma *Sieňami Amenti*, ukazujúc mystériá, ktoré sú človeku neznáme. Cez tmavú chodbu, klesajúc, viedol ma do *Siene*, kde sedí tmavá *Smrť*. Rozľahlá ako vesmír, ležala predou ohromná *Sieň*, obmurovaná tmou, no predsa naplnená *Svetlom*.

Predo mnou povstal ohromný trón temnoty, zahalená závojom sedela na ňom postava tmy. Temnejšie než temnota sedela ohromná figúra, tmavá z temnoty, nie z tmy. Pred ňou potom *Majster* zastal, hovoriac *Slovo* prinášajúc nablízku *Život*, vraví: „Ach, pán temnoty, sprievodca cestou Života za Životom, pred teba prinášam Slnko rána. Už sa ho nikdy nedotýkaj silou tmy. Nevolaj jeho plameň do temnoty tmy. Poznaj ho a pozri na neho, jedného z našich bratov, pozdvihnutého z temnoty do Svetla. Prepusti jeho plameň z otroctva, nechaj ho voľne blčať cez temnotu tmy.“

Pozdvihol ruku postavy, ďalej dosiahol plameň, ktorý vzbĺkol čistejšie a jasnejšie. Opona temnoty sa rýchlo zvinula, odhaliac *Sieň* z temnoty tmy. Potom na nekonečnom priestore predo mnou vyrástli, plameň za plameňom, zo závoja tmy. Nespočetné milióny poskakovali predo mnou, niektoré plápolali ďalej ako kvetiny ohňa. A boli tam i iné s tlmeným svitom, žiariac z tmy iba matne. Niektoré z nich slabli rýchlo; iné zas rástli z malých iskričiek svetla. Každý obklopený vlastným tlmeným závojom temnoty, predsa však blčiaci svetlom, ktoré nemôže byť nikdy uhasené. Prichádzajúc a poletujúc ako svätojánske mušky na jar, naplňujúc priestor Svetlom a Životom.

Potom prehovoril hlas, mocný a vážny, hovoriac: „Tieto svetlá sú dušami medzi ľuďmi, rastú a slabnú, jestvujúc večne, meniac sa a predsa žijúc, skrze smrť do života. Keď rozkvitli do kvetu, dosiahnuc zenit svojho života, rýchlo som vyslal môj závoj temnoty, zahaľujúc a meniac do nových foriem života. Pravidelne smerujú nahor naprieč vekmi, rozpínajúc sa do väčšieho plameňa, presvetľujúc temnotu s ešte väčšou silou, zhášané a predsa nezhasiteľné temnotou tmy.“

Ja, Smrť, prichádzam, a i keď nezostávam, pretože vo VŠETKOM existuje život večný, len prekážkou na ceste som, rýchlo podrobenou nekonečným svetlom. Zobuď sa. Ó plameň, čo horíš vždy vo vnútri, blčíš vpred a premáhaš závoj tmy.“

Potom uprostred plameňov temnoty vyrástol tam jeden, ktorý hnaný vpred tmou, blčiac, rastúc, stále jasnel, až kým nebolo ničoho okrem Svetla. Potom prehovoril môj sprievodca, hlas pána: „Sleduj, ako tvoja vlastná duša rastie vo svetle, teraz už navždy oslobodená od Pána tmy.“

Viedol ma cez mnoho ohromných vesmírov zaplnených mystériami *Detí Svetla*, mystériami, ktoré nesmie človek nikdy poznať až kým sa tiež nestane *Slnkom Svetla*. Potom ma viedol späť do *Svetla Siení Svetla*. Pokľakol som pred veľkými *Majstrami*, *Pánmi VŠETKÉHO* sponad cyklov.

Potom *ON* riekol slovami ohromnej sily, hovoriac: „Si oslobodený od Siení Amenti. Vyber si ty prácu medzi deťmi ľudí.“

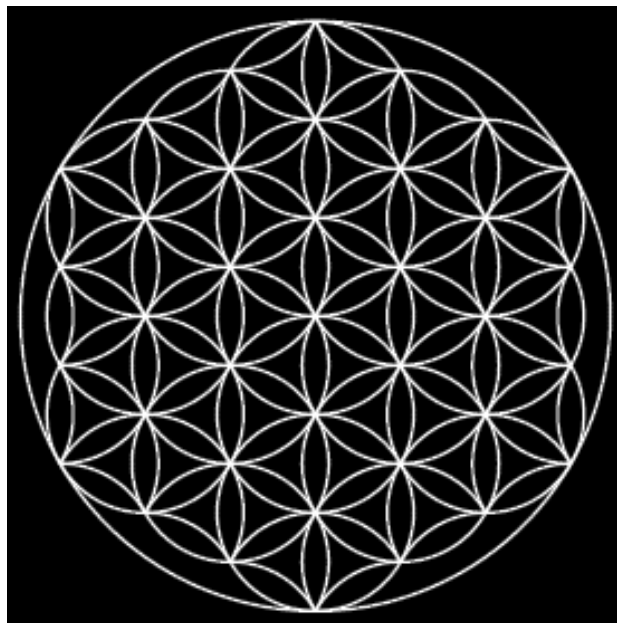
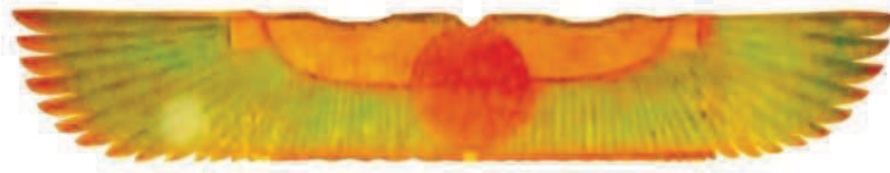
Potom som hovoril ja: „Ó, veľký majster, nech som učiteľom ľudí, vedúc ich vpred a nahor, až kým tiež nebudú svetlami medzi ľuďmi; uvoľnení zo závoja tmy, ktorý ich obklopoval, blčiac svetlom, ktoré bude medzi ľuďmi žiariť.“

Potom prehovoril ku mne hlas: „Choď a staň sa. Tak je nariadené. Pánom si svojho

osudu, slobodný vziať alebo vrátiť podľa prania. Vezmi tú silu, vezmi tú múdrosť. Žiar ako svetlo medzi deťmi človeka.”

Nahor potom, viedol ma *Prebývajúci*. A ja žil som znova medzi deťmi ľudí, učiac a ukazujúc niečo z mojej múdrosti; Slnko Svetla, oheň medzi ľuďmi.

Teraz znovu kráčam cestou zhora, hľadajúc svetlo v temnote tmy. Zachovajte a dodržiavajte, chráňte moje záznamy, budú sprievodcami detí človeka.

SMARAGDOVÁ DOSKA III:

Kľúč k Múdrosti

Ja, Thoth, Atlanfan, odovzdávam svoju múdrosť, svoje poznanie, svoju silu. Slobodne to odovzdávam deťom ľudí. Kiežby i oni takto ďalej odovzdávali, aby závoj tmy sveta z jedného konca na druhý mohol byť prežiarovaný múdrosťou. Múdrosť je silou a sila múdrosťou, jedna s druhou navzájom, zdokonaľujú celok.

Nebuď pyšný, ó človeče, na svoju múdrosť. Rozprávaj sa s nevedomým tak dobre ako s múdрым. Pokiaľ niekto príde k tebe plný poznania, načúvaj mu a dbaj ho, lebo múdrosť je všetkým.

Nebuď ticho, keď zlo je hovorené ako *Pravda*, ako že slnko svieti nad všetkým.

Ten, kto prekročí *Zákon*, bude potrestaný, lebo iba skrze *Zákon* prichádza sloboda ľudí.

Nasleduj svoje srdce po celý život. Rob viac, než máš nariadené.

Aj keď získaš bohatstvo, nasleduj svoje srdce, lebo nič z toho nebude ti platné, pokiaľ tvoje srdce bude unavené. Umenšuj seba, nie však čas, kedy nasleduješ srdce. To je protivienie sa duši.

Tí, ktorí sú sprevádzaní, nezídu zo správnej cesty, ale tí, ktorí sú zblúdení, nemôžu nájsť cestu priamu. Ak ideš medzi ľudí, vytváraj si *Lásku*, začiatok a koniec srdca.

Ak niekto príde k Tebe pre radu, nechaj ho voľne rozprávať, kiežby vec, kvôli ktorej prišiel, mohla sa udiť. Ak váha otvoriť Ti svoje srdce, to preto, že ty, sudca, robíš chybu.

Neopakuj márnivú reč, ani ju nepočúvaj, pretože to je vyjadrenie jedného v nerovnováhe. Nehovor viac o tom, aby on mohol pred tebou poznať múdrosť.

Ticho je ohromným prospěchom. Z hojnosti rečí nijaký úžitok.

Nevyvyšuj svoje srdce nad deti ľudí, aby nebolo do prachu hodené.

Ak si veľký medzi ľuďmi, buď vážený pre poznanie a jemnosť.

Ak budeš skúmať povahu priateľa, nepýtaj sa jeho druhu, ale stráv s ním nejaký čas sám. Debatuj s ním, skrze slová a správanie otestuj mu srdce.

Ten, kto vstúpi do studnice, zas musí vystúpiť a veci, ktoré sú tvoje, musia byť zdieľané s priateľom.

Poznanie je bláznom považované za nevzdelanosť a veci prínosné sú pre neho škodlivé. Žije v smrti. Preto je to jeho pokrm.

Mudrc nechá svoje srdce pretekať, avšak tiché sú jeho ústa.

Ó človeče, prikloň sa k hlasu múdrosti; prikloň sa k hlasu svetla. V *Kozme* sú *Mystériá*, ktorých odhalenie naplní svet ich svetlom. Dovoľ tomu, kto bol vyslobodený z pút temnoty, najskôr uhádnuť hmotné z nehmotného, oheň zo zeme; pretože ty vieš, že tak ako zem zostúpi k zemi, tak aj oheň vystupuje k ohňu a spája sa s ohňom. Ten, kto pozná oheň, ktorý je vnútri jeho samého, vystupovať bude k večnému ohňu a žiť v ňom večne.

Oheň, vnútorný oheň, je najmocnejšou zo všetkých síl, preto premáha všetky veci a preniká ku všetkým veciam *Zeme*.

Človek sa podporuje sám len na tom, čo odoláva. Takže *Zem* musí odolávať človeku, inak by neexistoval.

Nevidia všetky oči rovnako, jednému sa javí objekt v jednej forme a farbe, iným očiam v inej. A takisto večný oheň, mení farbu od jednej k druhej, nikdy nie je deň za dňom taký istý.

Takto hovorím ja, *Thoth*, z mojej múdrosti, pre človeka je oheň jasne planúci tmou; nikdy neuhasne v závoji temnoty, nikdy neuhasne v závoji tmy.

Počúvaj, ó človeče, a prikloň sa k múdrosti: kde meno a forma skončí? Jedine vo vedomí, neviditeľnom, v nekonečnej sile žiarivosti jasu. Formy, ktoré vytvárate, zjasňujúc svoje videnie, sú skutočné účinky, ktoré nasledujú tvoju príčinu.

Človek je hviezdou viazanou na telo, až nakoniec, uvoľnený je cez svoj spor. Iba zápasením a drinou do krajnosti, hviezda vnútri teba vykvitne v novom živote. Ten, kto pozná začiatok všetkých vecí, slobodná je jeho hviezda od oblastí tmy.

Pamätaj, ó človeče, že všetko, čo existuje, je iba inou formou toho, čo nie je. Všetko, čo má bytie, prechádza ešte do iného bytia a ty sám nie si výnimkou.

Maj na zreteli *Zákon*, pre všetko je *Zákon*. Nehľadaj to, čo nie je zo *Zákona*,

pretože také existuje iba v ilúziách zmyslov.

Múdrosť prichádza ku všetkým svojim deťom, rovnako ako oni prichádzajú do múdrosti.

Po celé veky, svetlo bolo ukryté. Zobuď sa, ó človeče, a buď múdry.

Hlboko v mystériách života som cestoval, hľadajúc a skúmajúc to, čo je skryté. Čuj, ó človeče, a buď múdry.

Hlboko pod zemskou kôrou, v *Sieňach Amentí*, videl som mystériá, ktoré sú človeku skryté.

Často som prechádzal hlbokým skrytým priechodom, videl to Svetlo, ktoré je Životom medzi ľuďmi. Niekde tam, kde kvetiny Života večne žijú, skúmal som srdcia a tajomstvá človeka. Zistil som však, že človek žije v temnote, svetlo veľkého ohňa skryté vnútri.

Pred *Pánmi* ukrytých *Amentí* naučil som sa múdrosti, ktorú dávam človeku. *Majstrami* sú ohromnej Tajnej múdrosti, prinesenej z budúcnosti konca nekonečna. *Siedmi* sú oni, *Páni Amentí*, najvyšší vládcovia *Detí Rána*, Slnká Cyklov, Majstri Múdrosti. Nie sú sformovaní ako deti človeka? *Trojka*, *Štvorka*, *Päťka* a *Šestka*, *Sedmička*, *Osmička*, *Deviatka* sú tituly *Majstrov* ľudí.

Z ďalekej budúcnosti, bez formy a predsa tvoriaci, prišli ako učitelia detí človeka. Navždy sú oni živí, ešte nie v žití, nepútaní životom a ešte slobodní od smrti. Vládnu oni navždy svojou nekonečnou múdrosťou, pútaní a predsa nespútaní s temnými *Sieňami Smrti*. Život oni majú v sebe, ktorý dosiaľ nie je životom, slobodní od všetkého sú *VŠETKÉMU Pánmi*.

Od nich prišiel *Logos*, nástroj moci nad všetkým. Šíra je ich tvár, ešte skrytá v drobnosti, formovaní formujúc, známi neznámi.

Trojka drží kľúč skrytej mágie, tvorcom on je *Sieni Mŕtvych*; posielajúc vpred moc, v rubáši temnoty, zväzujúc duše detí ľudí; posielajúc temnotu; zväzujúc silu duše; riadi negatíva detí ľudí.

Štvorka je ten, ktorý moc uvoľňuje. *Pánom* je on *Života* detí ľudí.

Svetlo je jeho telo, plameň jeho tvár; vysloboditeľ duší detí ľudí.

Päťka je majster, *Pán* všetkej mágie - *Kľúč k Slovu*, ktoré znie medzi ľuďmi.

Šestka je *Pán Svetla*, skrytá cesta, časť duší detí ľudí.

Sedmička je ten, kto je *Pánom* nesmiernosti, majster *Vesmíru* a kľúča *Časov*.

Osmička je ten, kto prikazuje pokrok; váži a zvažuje cestu ľudí.

Deviatka je otec nesmiernej tváre, vytvára a mení z toho, čo je beztvaré.

Medituj na symboloch, ktoré Ti dávam. To sú tie kľúče, i keď ľuďom ukryté.

Mier vždy hore, ó Duša rána. Obracaj svoje myšlienky hore k *Svetlu* a *Životu*.
Nájdí v kľúčoch čísel, čo ti prinášam, svetlo na ceste od života k životu.

Hľadaj s múdrosťou. Obráť svoje myšlienky dovnútra. Neuzavieraj svoju myseľ pred *Kvetom Svetla*.

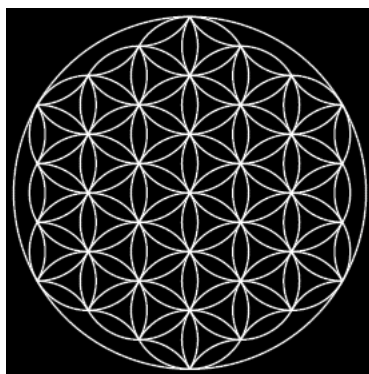
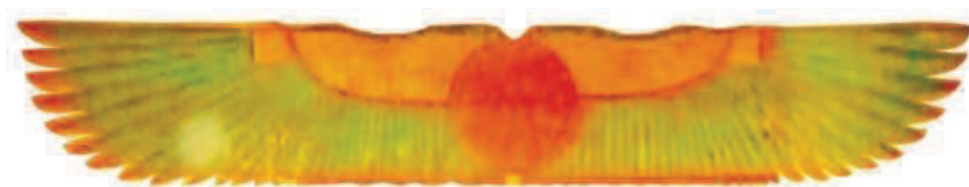
Umiestni vo svojom tele obraz myšlienkou stvorený. Mysli na čísla, ktoré vedú ťa k *Životu*.

Jasná je cesta tomu, kto má múdrosť. Otvorte bránu ku *Kráľovstvu Svetla*.

Vylej svoj plameň, ako Slnko rána. Vylúč temnotu a ži v dni.

Pozri na seba, ó človeče! Ako na časť tvojho bytia, *Siedmi*, ktorí sú, ale nie tak, ako sa zdajú. Otvoril som, ó človeče! Mám svoju múdrosť. Nasleduj cestu smerom, ktorým som viedol.

*Majstri Múdrosti,
Slnko Rána
Svetla a Života deťom ľudí.*

Smaragdové dosky Thotha Atlanšana, preklad a interpretácia: Doreal, DOSLOVNÝ PREKLAD

A INTERPRETÁCIA JEDNÉHO Z NAJSTAROBYLEJŠÍCH A NAJTAJNEJŠÍCH VEĽKOLEPÝCH DIEL STARODÁVNEJ MÚDROSTI

Zdroj: <http://www.chapeltibet.cnghost.com/ct/Tablet3.html>

© 2008 www.cez-okno.eu

Preklad: Ptah

Korektúry: PH

SMARAGDOVÁ DOSKA IV:

Zrodenie Vesmíru

Načúvaj, ó človeče, hlasu múdrosti, načúvaj hlasu *Thotha, Atlantána*. Voľne dnes dávam ti svoju múdrosť, z času a priestoru tohoto cyklu; majster mystérií, *Slnko rána, Thoth*, učiteľ ľudí, je zo VŠETKÉHO.

Kedysi dávno, vo svojom detstve, ležal som pod hviezdami na dávno pochovanej *Atlantíde*, snívajúc o mystériách ďaleko nad ľuďmi. Potom v mojom srdci vyrástla túžba ohromná, podmaniť si cestu, ktorá viedla ku hviezdám. Rok čo rok som hľadal múdrosť, hľadajúc nové poznanie, nasledujúc cestu, až nakoniec moja *Duša*, v obrovskej námahe vymanila sa zo svojho otroctva a odrazila sa preč. Slobodný bol som z otroctva ľudí zeme. Slobodný od tela, mihol som sa tmou. Konečne sa mi odomkol hviezdny priestor. Slobodný bol som od otroctva tmy. Teraz až na konci vesmíru hľadal som múdrosť, ďaleko nad poznaním ohraničeného človeka.

Hlboko do vesmíru, moja *Duša* cestovala voľne do kruhu svetla nekonečna. Neznáme, nad poznaním, boli niektoré z planét, ohromné a gigantické, nad snami ľudí. Predsa len našiel som *Zákon*, v celej jeho krásy, pracujúci skrze nich i medzi nimi, rovnako ako tu medzi ľuďmi.

Zabýsť sa vpred moja duša cez krásu nekonečna, ďaleko cez vesmír, letel som so svojimi myšlienkami.

Odpočíval som tam na planéte krásy. Tóny harmónie naplňali všetok vzduch. Boli tam formy, pohybujúce sa podľa Poriadku, ohromné a vznešené ako hviezdy v noci, nastúpené v harmónii, zoradené v rovnováhe, symboly *Kozmu*, ako podľa Zákona.

Mnoho hviezd som stretol na svojej ceste, mnoho rás človeka na ich svetoch; niektoré siahali vysoko ako hviezdy rána, niektoré padali dolu do čiernoty noci. Každý

a všetky z nich sa predierali nahor dosahujúc výšiny, skúmajúc hĺbky, pohybujúc sa v časoch, v ríšach jasu, prežívajúc temnotu, dosahujúc Svetlo.

Vedz, ó človeče, to *Svetlo* je tvoje dedičstvo. Vedz, že temnota je len závojom. Zapečatený je v tvojom srdci večný jas, čakajúci na moment vydobytia slobody, čakajúci na roztrhnutie závoja tmy.

Našiel som niektorých, ktorí si vydobyli *éter*. Slobodní od priestoru, i keď stále boli ľuďmi. Použijúc silu, ktorá je základom *VŠETKÝCH* vecí, ďaleko vo vesmíre stvorili planétu, vytýčiac ju silou, ktorá *VŠETKÝM* preteká; zrážajúc a splývajúc *éter* do foriem, ktoré rásťli, ako oni chceli. Prevyšujúc vedu, oni, zo všetkých rás, mocní v múdrosti, synovia hviezd.

Na dlhý čas som sa zastavil, pozerajúc sa na ich múdrosť. Videl som ich tvoriť z vonkajšieho *éteru* mestá gigantické, z ruže a zlata. Tvorili ďalej z prvotného elementu, základu všetkej hmoty, *éter* odlietal dodaleka.

Ďaleko v minulosti, podrobili si oni *éter*, oslobodiac sa od otroctva lopoty; len sformujúc vo svojej mysli obraz a bleskurýchlo vytvorený, vyrástol.

Potom ďalej moja duša uháňala *Kozmom*, vždy vidiac, nové veci a staré; učiac sa, že človek je skutočne zrodený vo vesmíre, *Slnko Slnka*, dieťa hviezd.

Vedz, ó človeče, akúkoľvek formu obývaš, isto je v jednote s hviezdami. Tvoje telá nie sú nič než planéty obiehajúce okolo svojich centrálnych slnk. Keď získate svetlo všetkej múdrosti, slobodne vy budete žiariť v *éter*i – jedno zo Slnk, ktoré osvetľuje vonkajšiu temnotu – jeden z narodených vo vesmíre, vyrastených do Svetla.

Tak ako hviezdy v čase stratia svoju žiaru, svetlo od nich prechádzajúce do veľkého zdroja, tak, ó človeče, tvoja duša plynie vpred, nechávajúc za sebou temnotu noci.

Vytvorená ďalej prvotným *éterom*, naplnená žiarou, ktorá tečie zo zdroja, ohraničená *éterom* splynutým vôkol, predsa vždy planie, až kým je nakoniec slobodná. Vyzdvihni svoj plameň z temnoty, odleť noci a budeš slobodný.

Cestoval som časopriestorom, poznajúc, že moja duša bola konečne oslobodená, poznajúc, že teraz by som mohol sledovať múdrosť. Až nakoniec, prešiel som na pláň, ukrytú pred poznaním, neznámu múdrosti, rozšírenú nad všetko, čo poznáme. Teraz, ó človeče, keď som mal toto poznanie, šťastná rásťla moja duša, pretože teraz som bol slobodný. Načúvaj, ty zrodený vo vesmíre, načúvaj mojej múdrosti: nevieš, že ty tiež budeš slobodný.

Načúvaj opäť, ó človeče, mojej múdrosti, ono počutie, ty tiež smieš žiť a byť slobodný. Nie zo zeme si ty, pozemský, ale dieťa Nekonečného Kozmického Svetla.

Teraz, tebe dávam poznanie, slobodu vstúpiť na cestu, ktorou som kráčal, ukazujúc ti

pravdivo, ako svojim snažením, kráčal som cestou, ktorá vedie ku hviezdám.

Načúvaj, ó človeče, a poznaj existenciu svojho otroctva, poznaj, ako sa sám oslobodiť z osídíel. Mimo temnoty povstaneš nahor, v jednote so *Svetlom* a v jednote s hviezdami. Nasleduj vždy cestu múdrosti. Len takto môžeš povstať zdola. Vždy osud človeka vedie ho vpred do *Zákrut Nekonečného CELKU*.

Poznaj, ó človeče, že celý vesmír je usporiadaný. Len *Poriadkom* si v Jednote so *VŠETKÝM*. Poriadok a rovnováha sú *Zákonom Vesmíru*. Nasleduj ho a budeš v Jednote so *VŠETKÝM*.

Ten, kto by nasledoval cestu múdrosti, otvorený musí byť *Kvetu Života*, rozširujúc svoje vedomie z temnoty, plynúc časom a priestorom v *CELKU*.

Hlboko v tichu, najprv sa musíš zdržiavať až do doby, kým sa neoslobodíš od žiadostivosti, slobodný od dychtivosti hovoriť v tichu. Premôcť tichom otroctvo slov. Zdržiavať sa jedla až do víťazstva nad žiadostivosťou po jedle, ktorá je otroctvom duše.

Potom si ľahni v tme. Zavri ty oči pred lúčmi Svetla.

Sústred' svoju silu duše na miesto svojho vedomia, stras z nej putá tmy. Umiestni v mieste svojej mysle obraz tebou túžený, vyobraz miesto, ktoré túžiš vidieť. Vibruj tam a spať svojou silou. Uvoľni dušu z jej tmy. Prudko ty musíš triasť celou svojou silou, až kým nakoniec tvoja duša nebude slobodná.

Mocný nad slovami je oheň *Kozmu*, visiaci nad pláňami, neznámy ľuďom; mocný a rovnovážny, pohybujúci sa podľa Poriadku, hudba súladov, ďaleko nad človekom. Hovoriaci hudbou, spievajúci farbami, oheň počiatku *Večnosti VŠETKÉHO*.

Ste iskrou plameňa, ó deti moje, horíte farbou a žijete hudbou. Počúvajte hlas a budete slobodní. Vedomie slobodné je zlúčené s *Kozmom*, v *Jednote s Poriadkom a Zákonom VŠETKÉHO*.

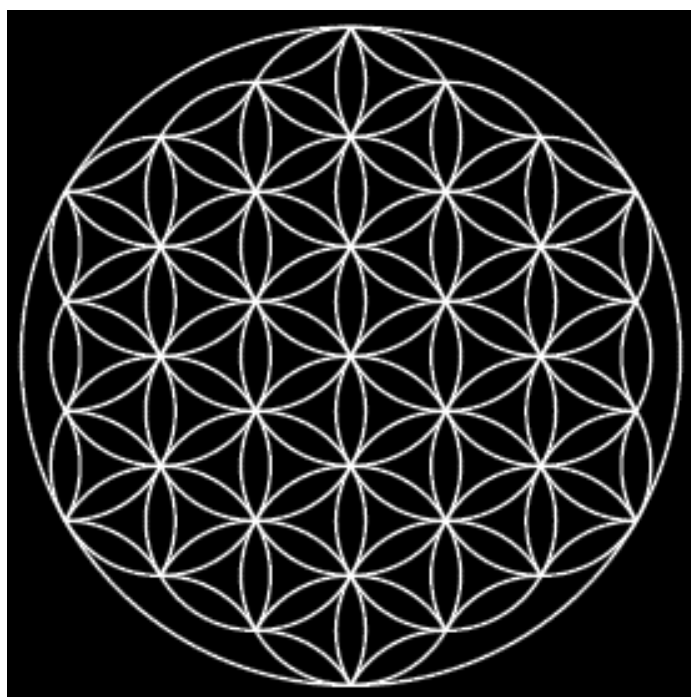
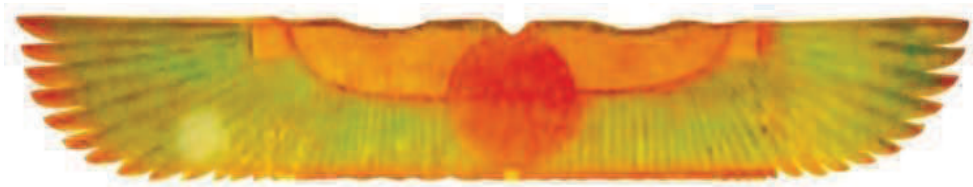
Nedozvedel si sa, človeče, že napriek temnote, *Svetlo* poblčí ďalej, symbol *VŠETKÉHO*.

Modli sa túto modlitbu za dospievanie múdrosti. Modli sa za príchod Svetla do *CELKU*. „*Mocný Duch Svetla, ktoré žiari Kozmom, pritiahni môj plameň bližšie v harmónii k tebe. Pozdvihni môj oheň von z temnoty, magnet ohňa, ktorý je v Jednote so VŠETKÝM. Pozdvihni moju dušu, ty mocný a silný. Dieťa Svetla, neodvracaj sa. Pritiahni ma silou, aby som sa rozpustil v tvojom ohnisku; v Jednote so všetkými vecami a všetky veci v Jednom, v ohni námahy života a v Jednote s Rozumom.*“

Keď oslobodíš svoju dušu z otroctva, vedz, že pre teba temnota bude mŕtva. Vždy cez vesmír môžeš hľadať múdrosť, neohraničený okovami kovanými v tele.

Vpred a nahor do rána, slobodne sa zablyzni, ó Duša, do ríš *Svetla*. Pohybuj sa v *Poriadku*, pohybuj sa v *Harmónii*, slobodne sa budeš pohybovať s *Deťmi Svetla*.

Hľadaj a poznaj môj *Kľúč Múdrosti*. Takto, ó človeče, budeš určite slobodný.

Smaragdové dosky Thotha Atlanšana, preklad a interpretácia: Doreal, DOSLOVNÝ PREKLAD
A INTERPRETÁCIA JEDNÉHO Z NAJSTAROBYLEJŠÍCH A NAJTAJNEJŠÍCH VELKOLEPÝCH DIEL STARODÁVNEJ MÚDROSTI
Zdroj: <http://www.chapeltibet.cnghost.com/ct/Tablet4.html> © 2008 www.cez-okno.eu Preklad: PH Korektúry: Ptah, PH

SMARAGDOVÁ DOSKA V: Obyvatel Undalu

Často sníval som o pochovanej Atlantíde, stratenej v dobách, ktoré pohltila tma. Z aeónu na aeón si ty jestvovala v kráse, jas svietil skrze temnotu tmy.

Mocný vládca, všetkému pozemskému vládnuci, Pán Zeme v dni Atlantskom. Král národov, majster múdrosti, Svetlo skrze *Suntal*, Strážca Cesty, prebýval vo svojom *Chráme*, Pán Undalu, Svetlo Zeme v dni Atlantskom.

Majster, *On*, z cyklu mimo nás, žijúci v telách ako jeden z ľudí. Nie ako pozemšťan, *On* má pôvod iný, Slnko cyklu, nad ľuďmi pokročilý.

Vedz ty, ó človeče, že Majster *Horlet*, nebol nikdy jedno s deťmi človeka. Ďaleko v čase minulom, keď Atlantída prvý krát nadobudla moc, objavil sa tam jeden s *Kľúčom Múdrosti*, ukazujúc všetkým cestu *Svetla*.

Ukázal všetkým ľuďom cestu naplnenia, cestu Svetla, ktorá plynie medzi ľuďmi. Zvíťaziac nad temnotou, vedúc Dušu Človeka nahor k výšinám, ktoré boli v Jednote so Svetlom.

Rozdelil *On* Kráľovstvá na časti. Bolo ich desať, vládli im deti človeka. Nad ďalším postavil *On Chrám*, ktorý však nepostavili deti človeka.

Z *Éteru* vyvolal *On* jeho substanciu, stvámenú a vytvorenú silou *Ytolanu* do foriem, aké *On* vystaval vo Svojej myšli. Míľu za míľou všetko pokrylo ostrov, kúsok po kúsok to naberalo na sile. Čierne, a predsa nie čierne, ale tmavé ako časopriestor, hlboko v jeho srdci *Esencia Svetla*. V okamihu *Chrám* prerástol do bytia, formovaný a tvarovaný *Slovom Prebývajúceho*, vyvolaný z nehmotného v hmotu.

Vystaval *On* potom vo vnútri obrovské komory, naplnil ich útvarmi vyvolanými

z *Éteru*, naplnil ich múdrosťou vyvolanou z Jeho mysle.

Nehmotný bol *On* vo vnútri svojho Chrámu, a predsa bol *On* stvorený k obrazu človeka. Prebývajúc medzi nimi a predsa nebol z nich, zvláštny a tak odlišný bol *On* od detí človeka.

Vyvolil si *On* potom spomedzi ľudí *Troch*, ktorí sa stali jeho bránou. Vyvolil si *On* *Trojicu* z Najvyšších, aby sa stali jeho spojením s *Atlantídou*. Poslovia, ktorí prinášali jeho radu kráľom detí človeka.

Zrodil *On* ďalej iných a učil ich múdrosti; tvoril z nich učiteľov detí človeka. Umiestnil ich *On* na ostrove *Undal*, aby boli pre ľudí učiteľmi *Svetla*.

Každý z tých, ktorí boli takto zvolení, musel sa učiť po roku päť a desať. Iba takto mohli porozumieť, a byť *Svetlom* pre deti človeka. Takto začal jestvovať Chrám, príbytok pre *Pána* človeka.

Ja, *Thoth*, som vždy hľadal múdrosť, hľadajúc v temnote a hľadajúc vo *Svetle*. Dlho vo svojej mladosti šiel som tou cestou, snažiac sa vždy získať novú múdrosť. Až po veľkom snažení, jeden z *Troch*, mi priniesol *Svetlo*. Priniesol mi *On* príkazy *Prebývajúceho*, povolal ma z temnoty do *Svetla*. Priviedol ma *On* pred *Prebývajúceho*, hlboko v *Chráme* pred veľký Oheň.

Tam na veľkom tróne, zočil som *Prebývajúceho*, odetého vo *Svetle* a žiariaceho ohňom. Pokľakol som pred tou obrovskou múdrosťou, cítiac *Svetlo* prúdiace mnou vo vlnách. Začul som potom hlas *Prebývajúceho*: "Ó temnota, vojdí do *Svetla*. Dlho si hľadal cestu k *Svetlu*. Každá duša na *Zemi*, ktorá uvoľní svoje okovy, bude čoskoro oslobodená od otroctva tmy. Z temnoty si povstal vpred, *Svetlo* tvojho cieľa sa priblížilo. Tu budeš prebývať, ako jedno z mojich detí, strážca záznamov zhromaždených múdrosťou, si nástrojom *Svetla* odtiaľ. Buď pripravený vykonať to, čo je potrebné, ochranca múdrosti, napriek vekom temnoty, ktoré majú prísť na deti človeka. Ži tu a pi zo všetkej múdrosti. Tajomstvá a mystériá ti budú odhalené."

Potom som ja odvetil *Pánovi Cyklov*, hovoriac: "Ó *Svetlo*, ktoré zostúpilo k ľuďom, daj mi svoju múdrosť, aby som mohol byť učiteľom ľudí. Daj mi zo svojho *Svetla*, aby som mohol byť slobodný."

Potom ku mne znovu prehovoril *Pán*: "Vek za vekom budeš žiť skrze svoju múdrosť. Áno, keď sa cez *Atlantídu* prevalia vlny oceánu, držiac *Svetlo*, hoci v temnote skryté, pripravený prísť, kedykoľvek budeš zavolaný. Teraz choď a uč sa väčšej múdrosti. Vyrastaj skrze *Svetlo* do CELKU Nekonečna."

Dlho som potom prebýval v *Chráme Prebývajúceho*, až kým som nakoniec bol *Jednotou so Svetlom*.

Nasledoval som potom cestu k hviezdny pláňam, nasledoval som potom cestu

ku *Svetlu*. Hlboko do srdca Zeme nasledoval som cestu, poznávajúc tajomstvá, dole ako aj hore; poznávajúc cestu k *Sieňam Amentí*; poznávajúc *Zákon*, ktorý udržiava v rovnováhe svet. Ku skrytým komorám Zeme prenikol som svojou múdrosťou, hlboko cez zemskú kôru, do cesty, vecky skrytej pred deťmi človeka. Odhalila sa predo mnou ešte väčšia múdrosť, až kým som nedosiahol nové poznanie: zistil som, že všetko je súčasťou *VŠETKÉHO*, veľké a ešte väčšie než všetko, čo poznáme. Hľadal som vecky srdce *Nekonečna*. Hlboko a ešte hlbšie nachádzal som ďalšie mystériá.

Teraz, keď sa obzriem späť na vecky, viem, že múdrosť je bezhraničná, a vekmi neustále narastá, Jedno s *Nekonečnosťou* väčšou než všetko.

Svetlo jestvovalo v starovekej *Atlantíde*. Áno, temnota tiež bola skrytá vo všetkom. Upadali zo *Svetla* do temnoty, niektorí, ktorí povstali medzi ľuďmi do výšin. Stali sa pyšnými kvôli svojim znalostiam, boli hrdí na svoju pozíciu medzi ľuďmi. Ponorili sa hlboko do zakázaného, otvorili bránu, ktorá viedla dolu. Snažili sa získať stále viac znalostí, ale snažili sa priniesť ich zdola nahor.

Ten, kto zostupuje dolu, musí byť v rovnováhe, inak je spútaný nedostatkom nášho *Svetla*. Oni potom otvorili svojimi vedomosťami cesty pre človeka zakázané.

Avšak, vo *Svojom Chráme*, vševidiaci, *Prebývajúci*, leží vo *svojom Agwanti*, zatiaľ čo *Atlantídou Jeho* duša voľne putovala. Videl *On Atlantánov*, ako svojou mágiou otvárajú bránu, ktorá by na Zem priniesla veľkú skazu. Rýchlo letela potom *Jeho* duša naspäť do *Jeho* tela. Povstal *On* zo *Svojho Agwanti*. Povolal *On Troch* mocných poslov. Vydal im príkazy, a dal zničiť svet.

Hlboko pod kôru Zeme, do *Siení Amentí*, rýchlo zostúpil *Prebývajúci*. Zvolal *On* potom sily *Siedmimi Pánmi* ovládané; a zmenili rovnováhu Zeme. Potopila sa *Atlantída* pod tmavými vlnami.

Zničila sa brána, ktorá bola otvorená; zničil sa vchod, ktorý viedol dolu. Všetky ostrovy boli zničené, okrem *Undalu*, a časti ostrova synov *Prebývajúceho*. Zachránil ich *On*, aby boli učiteľmi, *Svetlá* na ceste pre tých, ktorí mali prísť potom, *Svetlá* pre menšie deti človeka.

Zavolať *On* potom mňa, *Thotha*, pred neho, dal mi príkazy pre všetko, čo by som mal spraviť, hovoriac: "Vezmi ty, ó *Thoth*, celú svoju múdrosť. Vezmi všetky svoje záznamy. Vezmi celú svoju mágiu. Choď ďalej, zachovávajúc záznamy, až kým po čase narastie medzi ľuďmi *Svetlo*. *Svetlo* budeš ty po všetky vecky, skryté a predsa nachádzané osvietenými ľuďmi. Nad celou Zemou *MY* dávame ti moc, si slobodný dať ju alebo odobrať. Zhromaždi teraz synov *Atlantídy*. Vezmi ich a utečte k ľudu kamenných jaskýň. Utečte do krajiny *Detí z Khému*."

Potom som ja zhromaždil synov *Atlantídy*. Do kozmickej lode som priniesol všetky svoje záznamy potopenej *Atlantídy*. Zhromaždil som všetky svoje sily, mnohé nástroje mocnej mágie.

Potom sme sa zdvihli na krídlach rána. Vzniesli sme sa vysoko nad *Chrám*, zanechajúc za sebou troch a *Prebývajúceho*, hlboko v Sieňach pod Chrámom. Dolu pod vlnami sa potopil veľký *Chrám*, uzavruc cestu k *Pánom Cyklov*. Ale predsa vždy tomu, kto má poznanie, otvorená bude cesta k *Amentí*.

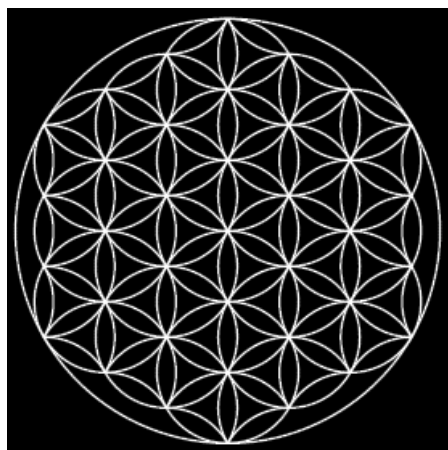
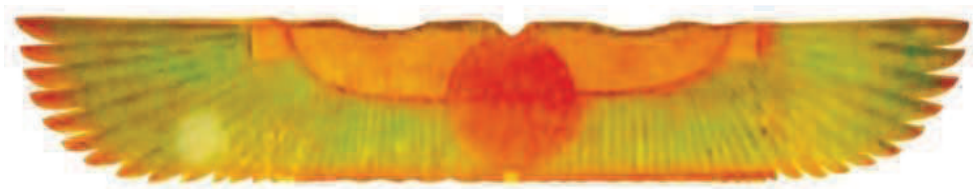
Rýchlo sme potom leteli na krídlach rána, leteli sme do krajiny detí z *Khému*. Tam svojou mocou, premohol som ich a vládol som im. Pozdvihol som ich k *Svetlu*, deti *Khému*.

Hlboko pod skalami, pochoval som svoju vesmírnu loď, čakajúc na dobu, kedy človek bude môcť byť slobodný. Nad vesmírnou loďou vztýčil som znak v tvare leva, a predsa ako človeka. Tam pod obrazom odpočíva moja vesmírna loď, aby bola zrodená, keď to bude potrebné.

Vedz ty, ó človeče, že v ďalekej budúcnosti prídu z hĺbky narušitelia. Potom sa prebud', ty, kto máš múdrosť. Zrod' svoju loď a ľahko ich premôžeš.

Hlboko pod obrazom leží moje tajomstvo. Hľadaj a nájdi v pyramíde, ktorú som postavil. Každé k tomu druhému je *Podstatou*; každé je bránou, ktorá vedie do *Života*. Nasleduj Klúč, ktorý za sebou zanechávam. Hľadaj a vchod do *Života* bude tvoj. Hľadaj v mojej pyramíde, hlboko v chodbe, ktorá sa končí v stene. Použi Klúč Siedmich a cesta sa ti otvorí.

Teraz som ti dal svoju múdrosť. Teraz som ti dal svoju cestu. Nasleduj tú cestu. Rozrieš moje tajomstvá. Ukázal som ti cestu.

Smaragdové dosky Thotha Atlanšana, preklad a interpretácia: Doreal, DOSLOVNÝ PREKLAD

A INTERPRETÁCIA JEDNÉHO Z NAJSTAROBYLEJŠÍCH A NAJTAJNEJŠÍCH VEĽKOLEPÝCH DIEL STARODÁVNEJ MÚDROSTI

Zdroj: <http://www.chapeltibet.cnhost.com/ct/Tablet5.html>

© 2008 www.cez-okno.eu

Preklad: PH

Korektúry: Ptaň, PH

SMARAGDOVÁ DOSKA VI:

Kľúč Mágie

Načúvaj, ó človeče, múdrosti mágie. Načúvaj znalostiam síl zabudnutých. Dávno, v dobe prvého človeka, začala vojna medzi temnotou a svetlom. Ľudia, vtedy ako teraz, boli naplnení obomi, temnotou a svetlom; a kým v niektorých mala prevahu temnota, iným svetlo zapľňalo dušu.

Áno, veky trvá táto vojna, večný boj medzi tmou a svetlom. Nelútostne sa bojuje po všetky tie veky, s použitím zvláštnych síl pred človekom ukrytých.

Boli adepti naplnení čiernotou, bojujúci vždy proti svetlu; ale iní tam sú, ktorí, naplnení jasom, vždy premohli temnotu noci. Kdekoľvek môžete byť po všetky veky a plány, isto máte vedieť o boji s nocou. Zostupujúce *Slnká Rána*, našli svet naplnený nocou. Tam, v tej dobe minulej, začal sa veky starý boj temnoty a *Svetla*.

Mnohí v tom čase boli tak naplnení temnotou, že len slabo plápolalo svetlo z tmy.

Boli niektorí, majstri temnoty, čo sa usilovali naplniť všetko svojou temnotou: usilovali sa zavliecť iných do svojej tmy. Nelútostne odolávali oni, majstri jasu; nelútostne bojovali oni s temnotou tmy. Stále sa usilovali upínať okovy, ktoré pútajú človeka k temnote tmy. Používajúc vždy čiernu mágiu, prinesenú do ľudí silou temnoty; mágiu, ktorá zahaľuje ľudskú dušu temnotou.

Spolčení v ráde, *Bratia Temnoty*, po celé veky, protivníci detí ľudí. Kráčali oni vždy v tajnosti a skryte. Nachádzaní, predsa nenájdení deťmi človeka. Vždy kráčali a pracovali v temnote, skrývajúc sa pred svetlom v temnote tmy. Mlčky, ticho používajúc svoju silu. Ticho, tajne používajú svoju moc, zotročujú a pútajú duše ľudí.

Nevidení oni prichádzajú a nevidení odchádzajú. Človek, vo svojej neznalosti, volá Ich zdola.

Temno je spôsob cestovania *Temných Bratov*, temno temnoty, nie noci, cestujúc nad Zemou, prechádzajú snami človeka. Silu získali z temnoty vôkol nich, aby volali iných obyvateľov mimo ich úrovne cestami, ktoré sú temné a človekom nevidené. Do priestoru mysle človeka siahajú Temní Bratia. Vôkol nej uzavrú závoj svojej tmy. Tam počas života tá duša žije v otroctve, zviazaná okovami *Závoja* tmy. Mocní sú oni v zakázanom poznaní, zakázanom, pretože je v jednote s tmou.

Načúvaj ty, ó človeče, a čuj moje varovanie: buď slobodný od otroctva tmy. Nevzdaj sa svojej duše *Bratom Temnoty*. Drž svoju tvár vždy obrátenú k *Svetlu*. Nevieš, ó človeče, že tvoj smútok prišiel len skrze *Závoj* tmy? Áno, človeče, dbaj mojich varovaní: snaž sa vždy stúpať, obracaj svoju dušu k Svetlu. Pretože dobre oni vedia, že tí, ktorí cestujú Vysoko k *Slnku* na svojej ceste Svetla, majú ohromnú, ba ešte väčšiu silu spútať temnotou deti Svetla.

Načúvaj, ó človeče, tomu, kto k tebe prichádza. Ale zväž, či budú jeho slová zo Svetla. Pretože sú mnohí, ktorí kráčajú v *Temnom Jase*, a predsa nie sú deťmi Svetla. Jednoduché je nasledovať ich cestu, jednoduché nasledovať cestu, ktorou vedú. Ale i tak, ó človeče, dbaj mojich varovaní: *Svetlo* príde len k tomu, kto usiluje. Ťažká je cesta, ktorá vedie k *Múdrosti*, ťažká je cesta, ktorá vedie ku *Svetlu*. Mnoho vy nájdete skál na vašej ceste; mnoho vrchov, na ktoré sa treba vyšplhať smerom k *Svetlu*. Ale predsa vedz, ó človeče o tom, ten ktorý zvíťazil, slobodný bude na ceste Svetla. Nikdy nenasleduj *Temných Bratov*. Vždy buď dieťaťom Svetla. Lebo vedz, ó človeče, nakoniec *Svetlo* musí zvíťaziť a temnota a noc budú zo *Svetla* vyhostené.

Počúvaj, ó človeče, a dbaj tejto múdrosti; tak ako temnota, takisto je *Svetlo*.

Keď temnota bude vyhostená a všetky *Závoje* roztrhnuté, von z temnoty bude prebleskovať *Svetlo*.

Tak ako jestvujú medzi ľuďmi *Temní Bratia*, takisto sú tam *Bratia Svetla*. Protivníci *Bratov Temnoty*, usilujúci sa oslobodiť ľudí z tmy. Sily majú mohutné a mocné. Poznajú *Zákon*, aký planéty poslúchajú. Pracujú vždy v súlade a poriadku, oslobodzujúc ľudské duše od otroctva tmy. Tajní a skrytí, takisto kráčajú. Nepoznaní deťmi ľudí. Predsa vedz, že vždy kráčajú s tebou, ukazujúc *Cestu* deťom človeka. Vždy *Oni* bojovali proti *Temným Bratom*, zdolávali a zdolávajú čas bez konca. Predsa vždy Svetlo bude nakoniec pánom, odoženúc preč temnotu tmy.

Vždy, človeče, buď tohto znalý: stále vedľa teba kráčajú *Deti Svetla*.

Majstri sily *Slnka*, nikdy nevidení, predsa však ochrancovia ľudí. Otvorená pre všetkých je ich cesta, otvorená pre toho, kto bude kráčať vo *Svetle*. Oslobodení sú *Oni* od *Temných Amentí*, oslobodení sú od *Siení*, kde *Život* vládne zvrchovane. Slnkami sú oni a *Pánmi* rána, *Deťmi Svetla*, aby žiarili medzi ľuďmi. Sú ako človek a predsa sa líšia. Nikdy v minulosti neboli oddelení. *Jedným* boli vo večnej *Jednote*, cez celý priestor od začiatku času. Prišli v *Jednote* s *Celkom*, z prvopriestoru, formovaní a neformovaní.

Dali človeku tajomstvá, ktoré ho budú strážiť a chrániť od všetkého ublíženia. Ten,

kto by cestoval cestou majstra, slobodný musí byť od otroctva tmy. Premôcť on musí beztvare a beztvárne; premôcť on musí fantóma strachu. Poznanie musí získať všetkých tajomstiev, cestovať cestou, ktorá vedie temnotou, ale predsa stále pred sebou udržiavať svetlo svojho cieľa. Prekážky ohromné stretnú ho na ceste, predsa má pokračovať k Svetlu Slnka.

Počuj, ó človeče, *Slnko* je symbol *Svetla*, ktoré žiari na konci tvojej cesty. Teraz ti odovzdávam tajomstvá: ako sa stretnúť s temnou silou, stretnúť a poraziť strach z tmy. Len znalosťou môžeš zvíťaziť, len znalosťou môžeš mať *Svetlo*.

Teraz dávam ti znalosti, známe *Majstrom*; znalosti, ktoré porazia všetky temné strachy. Použi ich, múdrosť, ktorú ti dávam. Pánom budeš nad *Bratmi Tmy*.

Keď k tebe príde pocit, priťahujúci ťa bližšie k temnej bráne, prever svoje srdce a zisti, či pocit, ktorý máš, pochádza zvnútra. Ak nájdeš temnotu svojich vlastných myšlienok, odstráň ich preč z miesta vo svojej mysli. Pošli cez svoje telo vlnu vibrácie, nepravidelnú prvú a pravidelnú druhú, opakovane znovu a znovu až do oslobodenia. Naštartuj *Vlnovú Silu* v *Mozgovom Centre*. Smeruj ju vo vlnách od hlavy po chodidlá.

Ale ak ty zistíš, že tvoje srdce nie je temné, buď si istý, že je k tebe nasmerovaná sila. Len ak budeš znalý, môžeš to premôcť. Len s múdrosťou môžeš dúfať, že budeš slobodný. Znalosť prináša múdrosť a múdrosť je sila. Dosiahni to a budeš mať moc nad všetkým.

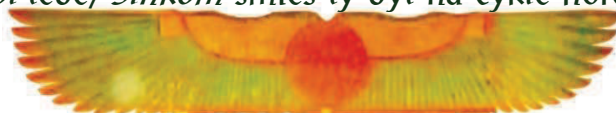
Hľadaj najprv miesto spojené s temnotou. Umiestni kruh okolo seba. Stoj vzpriamene uprostred kruhu. Použi túto formuláciu, a budeš slobodný. Zdvihni svoje ruky k temnému miestu nad sebou. Zatvor oči a načerpaj Svetlo. Volaj k *Duchu Svetla* cez *Časopriestor*, použi tieto slová a budeš slobodný: „Napln' moje telo *Duchom Svetla*. Príď z *Kvetu*, ktorý žiari skrze temnotu. Príď zo *Sieni*, kde *Sedem Pánov* vládne. Volám ich menami, Ja, tých *Siedmich: Trojka, Štvorka, Päťka, a Šesťka, Sedmička, Osmička, Deviatka*. Menami ja volám ich, aby mi pomohli, oslobodili ma a chránili pred temnotou tmy: *Untanas, Quertas, Čietal, a Gojana, Huertal, Semveta-Ardal*. Ich menami ťa prosím, osloboď ma od temnoty a napln' ma *Svetlom*.”

Vedz, ó človeče, že keď toto urobíš, oslobodíš sa z okov, ktoré ťa pútajú, zvrhneš otroctvo *Bratov Tmy*. Nevidíš, že tie mená majú silu oslobodiť vibráciou z okov, ktoré ťa pútajú? Použi ich podľa potreby na oslobodenie svojho brata, aby on, takisto, mohol vyjsť von z tmy.

Ty, ó človeče, si pomocníkom svojho brata. Nenechaj ho ležať v otroctve tmy.

Teraz tebe dávam svoju mágiu. Vezmi ju a zotrvaj na ceste *Svetla*.

Svetlo na teba, *Život* tebe, *Slnkom* smieš ty byť na cykle hore.

Smaragdové dosky Thotha Atlanšana, preklad a interpretácia: Doreal, DOSLOVNÝ PREKLAD

A INTERPRETÁCIA JEDNÉHO Z NAJSTAROBYLEJŠÍCH A NAJTAJNEJŠÍCH VEĽKOLEPÝCH DIEL STARODÁVNEJ MÚDROSTI
Zdroj: <http://www.chapeltibet.cnghost.com/ct/Tablet6.html> © 2008 www.cez-okno.eu Preklad: PtaH Korektúry: PH

SMARAGDOVÁ DOSKA VII:

Sedem Pánov

Počúvaj, ó človeče, a načúvaj môjmu hlasu. Otvor svoj priestor mysle a pi z mojej múdrosti. Temná je cesta *Života*, ktorou cestuješ. Mnoho je jám, ktoré ti ležia v ceste. Vždy sa snaž dosiahnuť väčšiu múdrosť. Dospej k tomu a bude to svetlom na tvojej Ceste.

Otvor svoju *Dušu*, ó človeče, *Vesmíru*, a nechaj ho vtiecť ako jednotu s tvojou *Dušou*. *Svetlo* je večné a temnota je prchavá. Vždy hľadaj, ó človeče, *Svetlo*. Vedz, že vždy, keď *Svetlo* zaplní tvoje bytie, temnota sa pre teba čoskoro stratí.

Otvor svoju dušu *Bratom Jasu*. Nechaj ich vstúpiť a naplniť ťa *Svetlom*. Pozdvihni svoje oči k *Svetlu Kozmu*. Vždy drž svoju tvár smerom k cieľu. Iba získaním svetla všetkej múdrosti, si ty v jednote s *Nekonečným* cieľom. Vždy hľadaj večnú *Jednotu*. Vždy

hľadaj *Svetlo* cieľa.

Svetlo je nekonečné a *Svetlo* je konečné, oddelené iba temnotou v človeku. Snaž sa roztrhnúť *Závoj Temnoty*. Prinášaj neprestajne *Svetlo* do *Jednoty*.

Počúvaj, ó človeče, načúvaj môjmu *Hlasu*, spievajúcemu pieseň *Svetla* a *Života*. Vo všetkých vesmíroch, *Svetlo* prevláda, zahrňuje *VŠETKO* s jeho transparentmi plameňa. Hľadaj nekonečne dlho v *Závoji Temnoty*, niekde určite nájdeš *Svetlo*. Ukryté a ponorené, stratené ľudskému poznaniu, hlboko v ohraničenom existuje *Nekonečno*. Stratené, ale jestvujúce, preteká všetkými vecami, žijúc, vo *VŠETKOM* je *Nekonečný Rozum*. V celom vesmíre je iba *Jedna* múdrosť. I keď zdanlivo rozdelená, je *Jedna* v *Jednom*. Všetko, čo existuje, prichádza zo *Svetla*, a *Svetlo* prichádza zo *VŠETKÉHO*.

Všetko vytvorené je založené na *Poriadku*. *Zákon* vládne vesmírom, kde *Nekonečno* prebýva. Vpred, z rovnováhy, prišli *Ohromné Cykly*, pohybujúc sa v harmónii ku koncu *Nekonečna*.

Vedz, ó človeče, že ďaleko v časopriestore, *Nekonečno* samé sa stane súčasťou zmeny. Počúvaj a načúvaj *Hlasu Múdrosti*: Vedz, že *VŠETKO* je *VŠETKÝM* večne. Vedz, že časom môžeš nasledovať múdrosť a nájsť ešte viac svetla na ceste. Áno, zistíš, že vždy ustupujúci, tvoj cieľ ti bude unikať deň za dňom.

Dávno, pradávno, v *Sieňach Amenti*, Ja, *Thoth*, stál som pred *Pánmi* cyklov. Mocní *Oni* vo svojom aspekte sily; mocní, *Oni* v nezahalenej múdrosti.

Vedený *Prebývajúcim*, prvý videl som ich. Ale potom oslobodený som bol od ich prítomnosti, mohol som sa slobodne zúčastniť ich tajnej schôdzky podľa vlastnej vôle. Často som cestoval dolu temnou cestou do *Siene*, kde *Svetlo* navždy žiari.

Učil som sa od *Majstrov* cyklov, priniesol múdrosť z cyklov nad nami, priniesol vedomosť z *Nekonečnosti Všetkého*. Veľa otázok som sa pýtal *Pánov* cyklov. Veľká bola múdrosť, ktorú mi dali. Teraz tebe dávam múdrosť, vytiahnutú z plameňa *Nekonečného* ohňa.

Hlboko v *Temných Sieňach* sedia *Siedmi*, jednotky vedomia z cyklov hore. *Oni* sa prejavujú v tomto cykle ako sprievodcovia ľudí k poznaniu *Všetkého*. *Siedmi* sú oni, mocní v sile, hovoria týmito slovami cezo mňa k ľuďom. Znovu a znovu stál som pred nimi, počúvajúc slová, ktoré prichádzali bez zvuku.

Raz prehovorili ku mne: „Ó človeče, chcel by si získať múdrosť? Hľadaj ju v srdci plameňa. Chcel by si získať poznanie sily? Hľadaj ho v srdci plameňa. Chcel by si byť v jednote so srdcom plameňa? Potom hľadaj vo vnútri svoj vlastný skrytý plameň.“

Veľakrát hovorili *Oni* ku mne, učiac ma múdrosti, nie zo sveta, ukazujúc mi vždy nové cesty k jasú, učiac ma múdrosti prinesenej zhora. Dávajúc poznanie fungovania, učiac *Zákon*, poriadok *VŠETKÉHO*.

Prehovorili ku mne znovu, *Siedmi*, hovoriac: „Zďaleka sponad času *My* prichádzame, ó človeče. Cestovali sme *My* spoza *Časopriestoru*, vždy, áno, z miesta konca *Nekonečna*. Keď si ty a všetci z tvojich bratov boli beztvarí, formovaní *My* sme boli ďalej z poriadku *VŠETKÉHO*. Nie sme ako ľudia, aj keď kedysi sme *My* tiež ako ľudia boli. Von z *Ohromnej Prázdnoty* sme boli formovaní v poriadku a *Zákone*. Vedz, že to, čo je formované, v skutočnosti je bez formy, majú formu iba pre tvoje oči.“

A znovu prehovorili ku mne *Siedmi*, hovoriac: „*Dieťa Svetla*, ó *Thoth*, si Ty, slobodne cestuj jasnou cestou nahor, kým nakoniec *Všetci* sa stanú *Jednotou*.“

Ďalej boli sme formovaní podľa nášho poriadku: *Tri*, *Štyri*, *Päť* a *Šesť*, *Sedem*, *Osem* – *Deväť*. Vedz, že toto sú čísla cyklov, ktorými sme zostúpili k ľuďom. Každé má tu úlohu, ktorú má splniť; každé má tu silu, ktorú má ovládať. Ale i tak sme *My* v *Jednote* s *Dušou* nášho cyklu. Teraz tiež hľadáme cieľ. Ďaleko nad ľudskou predstavivosťou, *Nekonečno* sa rozširuje do ohromnejšieho, než je *Všetko*. Tam, v čase, čo ešte teraz nie je časom, *VŠETCI* sa staneme *JEDNOTOU* ohromnejšou než je *VŠETKO*. Čas a priestor sa pohybuje v kruhoch. Poznaj ich zákon, a ty, tiež budeš slobodný. Vždy sa budeš

slobodne pohybovať cez cykly – prejdeš cez strážcov, ktorí prebývajú pri dverách.”

Potom ku mne prehovoril *ON* z *Deviatich*, hovoriac: „*Aeóny a aeóny, som ja existoval, nepoznajúc Život, a nezakúsiac smrť. Pretože vedz, ó človeče, že ďaleko v budúcnosti, život a smrť bude v jednote so Všetkým. Každá tak perfektne vyvažujúca druhú, ako je len možné, že žiadna neexistuje v Jednote Všetkého. V človeku tohoto cyklu, životná sila je neskratovaná, ale život v jeho vývine stáva sa jedným so Všetkým. Tu ja prejavujem sa v tvojom cykle, ale i tak teraz som tam v tvojej budúcnosti. Teraz ale pre mňa čas neexistuje, pretože v mojom svete čas neexistuje, pretože bez formy sme My. Život nemáme, ale napriek tomu máme existenciu, plnšiu a väčšiu a slobodnejšiu ako ty.*

Človek je plameň pripútaný k hore, ale My v našom cykle, vždy budeme slobodní. Vedz, ó človeče, že ak postúpiš do cyklov, ktoré sa predlžujú hore, život sám odíde do temnoty a iba esencia Duše zostane.”

Potom ku mne prehovoril *Pán Osmičky*, hovoriac: „*Všetko, čo vieš, je len časť z malého. Doteraz ste sa nedotýkali Veľkého. Ďaleko v priestore, kde najvyššie Svetlo vládne, prišiel som do Svetla. Formovaný som bol tiež, ale nie ako vy.*

Telo zo Svetla bola moja beztvárá vyformovaná podoba. Nepoznám Život a nepoznám Smrť, napriek tomu som majstrom všetkého, čo existuje. Snaž sa nájsť cestu cez bariéry. Cestuj cestou, ktorá vedie k Svetlu.”

Prehovorila ku mne opäť *Deviatka*, hovoriac: „*Snaž sa nájsť cestu k večnosti. Nie je to nemožné, vyrásť k nadvedomiu. Pretože keď Dvaja sa stanú Jedným a Jedno sa stane Všetkým, vedz, že bariéry sa zdvihli a ty si oslobodený od cesty. Ty máš vyrásť z formy do beztvarosti. Oslobodený môžeš byť od cesty.”*

Takto, celé veky som počúval, učil sa ceste ku *Všetkému*. Teraz pozdvihol som svoje myšlienky k *Všetkým Veciam*. Učte sa a počúvajte, keď volá.

„*Ó Svetlo, všeprenikajúce, Jedno so Všetkým a Všetko s Jedným, prúd ku mne kanálom. Vstúp tak, aby som mohol byť slobodný. Zjednoť ma so Všetkými Dušami, žiariac z temnoty noci. Nechaj ma byť oslobodeným od všetkých časopriestorov, voľným od Závoja tmy. Ja, dieťa Svetla, prikazujem: Buď oslobodený od temnoty.”*

Beztvarý som ja pre *Svetlo Duše*, beztvarý, napriek tomu žiariaci *Svetlom*. Viem, putá temnoty musia sa rozbiť a padnúť pred svetlom.

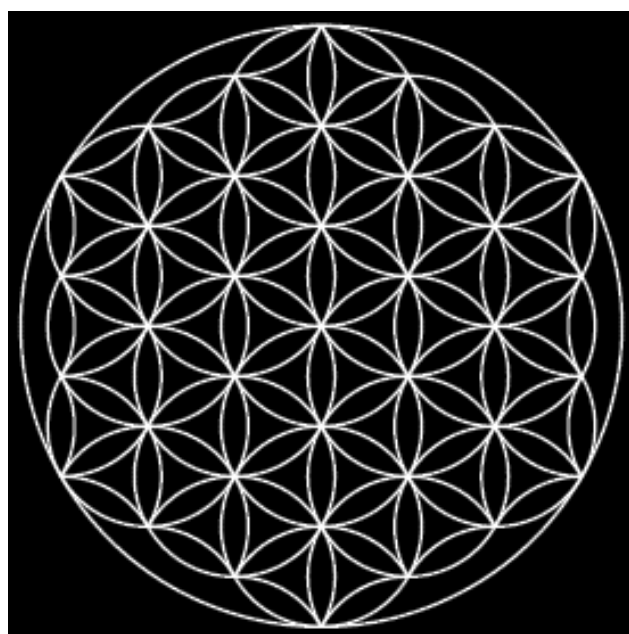
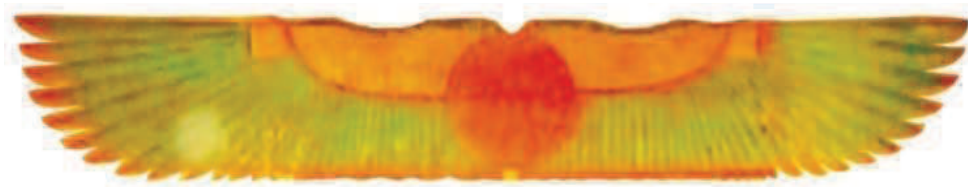
Teraz dávam túto múdrosť. Slobodný môžeš byť, ó človeče, žijúc vo svetle a v jase. Neodvracaj svoju tvár od *Svetla*. Tvoja duša prebýva v ríšach jasu. Si dieťa *Svetla*.

Obráť svoje myšlienky dovnútra, nie navonok. Nájdí ty *Svetlo Duše* vo vnútri. Vedz, že si *Majster*. Všetko ostatné je prinesené z vnútra. Vyrastaj do ríš jasu. Udržiavaj svoje myšlienky na Svetlo. Vedz, že si v jednote s *Vesmírom*, plameň a *Dieťa Svetla*.

Teraz dávam ti varovanie: Nedovoľ svojej myšlienke odvrátiť sa preč. Vedz, že jas preteká tvojim telom naozaj. Neobracaj sa k *Tmavému Jasu*, ktorý pochádza od *Bratov*

Temnoty. Ale drž svoje oči vždy zdvihnuté, svoju dušu zladenú so Svetlom.

Vezmi túto múdrosť a opatruj ju. Počúvaj môj *Hlas* a poslušni ho. Nasleduj cestu k jasu, a budeš v *Jednote* s cestou.

Smaragdové dosky Thotha Atlanšana, preklad a interpretácia: Doreal, DOSLOVNÝ PREKLAD
A INTERPRETÁCIA JEDNÉHO Z NAJSTAROBYLEJŠÍCH A NAJTAJNEJŠÍCH VEĽKOLEPÝCH DIEL STARODÁVNEJ MÚDROSTI
Zdroj: <http://www.chapeltibet.cnghost.com/ct/Tablet7.html> © 2008 www.cez-okno.eu Preklad: Petra Zulu Korektúry: PH, Ptaň

SMARAGDOVÁ DOSKA VIII:

Kľúč Mystérií

Tebe, ó človeče, dal som svoje vedomosti. Tebe dal som *Svetlo*. Počúvaj teraz a získaj múdrosť prinesenú z vesmírnych úrovní zhora a nad.

Nie ako človek, stal som sa oslobodeným od dimenzií a úrovní. Zakaždým, beriem na seba nové telo. Zakaždým, mením svoju formu. Teraz viem, že nehmotné je všetko, čo je z hmoty.

Ohromná je múdrosť *Siedmich*. Mocní sú tí zhora. Prejavujú sa cez svoju moc, naplnení silou zhora.

Počúvaj tieto slová múdrosti. Počúvaj a urob ich svojimi vlastnými. Nájdi v nich beztvarosť. Nájdi kľúč k večnosti. Mystérium je iba skrytá vedomosť. Poznaj a odhalíš ju. Nájdi hlboko ukrytú múdrosť a buď pánom temnoty a Svetla.

Hlboké sú mystériá okolo teba, ukryté Staré tajomstvá. Hľadaj *Kľúčmi* mojej *Múdrosti*. Istotne nájdeš cestu. Brána k sile je tajná, ale ten, kto ju dosiahne, ju získa. Pozri sa do *Svetla*! Ó brat môj. Otvor a dostaneš. Pokračuj cez údolie temnoty. Prekonaj obyvateľa tmy. Vždy pozdvihuj svoj zrak k *Úrovni Svetla*, a budeš v *Jednote so Svetlom*.

Ľudia sú v procese zmeny do formy, ktorá nie je z tohoto sveta. Vyrastú v čase do nehmotnosti, na úrovne cyklov hore. Vezď, musíš sa stať nehmotným predtým, ako sa zjednotíš so *Svetlom*.

Načúvaj, ó človeče, môjmu hlasu, hovoriacemu o cestách k *Svetlu*, ukazujúcemu cestu dosiahnutia, kedy ty budeš v *Jednote so Svetlom*. Hľadaj mystériá srdca *Zeme*. Uč sa *Zákonu*, ktorý existuje, ktorý udržuje hviezdy v rovnováhe so silou prvotnej hmly. Hľadaj plameň *Života Zeme*. Okúp sa v žiare jeho plameňa. Nasleduj cestu s tromi kútmi, až kým sa aj ty nestaneš plameňom.

Rozprávaj slovami bez hlasu tým, čo žijú dole. Vstúp do modro-osvetleného

Chrám a okúp sa v ohni všetkého života.

Vedz, ó človeče, ty si súhrn, bytie zeme a ohňa. Nechaj svoj plameň žiariť jasne. Buď iba ohňom.

Múdrost' je v temnote ukrytá. Osvetlený plameňom *Duše*, nájdi múdrost' a buď Svetlom Zrodený, *Slnkom Svetla* bez formy. Hľadaj ešte viac múdrosti. Nájdi ju v srdci plameňa. Vedz, že len usilovaním sa môže *Svetlo* vliať do tvojho rozumu. Teraz hovoril som múdrostou. Počúvaj môj *Hlas* a riad sa ním. Odhrň *Závoje* temnoty. Zažiar *Svetlo* na *Cestu*.

Hovorím o Starovekej Atlantíde, hovorím o dňoch Kráľovstva Tieňov, hovorím o príchode detí tieňov. Von z veľkej hĺbky, kde boli vyvolané múdrostou ľudí zeme, za účelom dosiahnutia ohromnej sily.

Ďaleko v minulosti predtým, ako existovala *Atlantída*, boli ľudia, ktorí pátrali v temnote, používajúc čiernu mágiu, vyvolávali bytosti z veľkej hĺbky pod nami. Prešli oni ďalej do tohoto cyklu. Nehmotní boli oni, z inej vibrácie, existujúc nevidení deťmi ľudí zeme. Iba cez krv si mohli vyformovať bytie, iba prostredníctvom ľudí mohli žiť vo svete.

V dávnych vekoch boli podrobení *Majstrami*, hnaní dolu do miest, odkiaľ prišli. Ale boli niektorí takí, čo zostali, ukrytí v priestoroch a úrovniach ľuďom neznámym. Žili v Atlantíde ako tiene, ale z času na čas sa objavovali medzi ľuďmi. Vždy, keď bola ponúknutá krv, prišli oni medzi ľudí žiť.

Vo forme ľudí pohybovali sa medzi nami, ale iba navonok boli oni ako ľudia. S falošnou hlavou, kde kúzlo bolo pozdvihnuté, ale zdali sa ľuďom ako ľudia medzi ľuďmi. Vkradli sa oni do Rád, berúc na seba výzor ľudí. Svojim umením vraždili vodcov kráľovstiev, berúc na seba ich podobu a súdiac ľudí. Iba mágiou mohli byť odhalení. Iba zvukom mohli byť ich tváre videné. Usilovali sa z kráľovstva tieňov zničiť človeka a vládnuť na jeho mieste.

Ale vedz, že *Majstri* boli mocní v mágii, dokázali zdvihnúť *Závoj* z tváre falše. Boli schopní poslať ich späť na ich miesto. Prišli oni k človeku a učili ho tajomstvu, *Slovu*, ktoré iba človek vie vysloviť. Rýchlo potom oni zdvihli *Závoj* z falošníka a vyhnali ho ďaleko preč z miesta medzi ľuďmi.

Ale dávajte si pozor, falošní stále žijú na miestach, ktoré sú otvorené z času na čas svetu. Nevidení chodia okolo na miestach, kde rítus bol vyrieknutý. Znovu, ako čas plynie vpred, vezmú na seba podobu ľudí.

Vyvolaní môžu byť majstrami, ktorí poznajú biele alebo čierne, ale iba biely majster ich dokáže ovládnuť a spútať, kým sú v tele.

Nehľadaj kráľovstvo tieňov, pretože zlo sa isto ukáže. Iba majster jasou porazí tieň strachu.

Vedz, ó brat môj, že strach je prekážkou ohromnou. Buď majstrom všetkého v jase, tiene sa onedlho stratia. Počúvaj a dbaj mojej múdrosti, hlas Svetla je jasný. Nehľadaj údolie tieňa, a objaví sa iba Svetlo.

Počúvaj, ó človeče, do hĺbky moju múdrosť. Hovorím o vedomosti ukrytej pred človekom. Ďaleko bol som na svojej ceste *Časopriestorom*, až na konci vesmíru tohoto cyklu. Našiel som tam ohromnú bariéru, držiacu ľudí od opustenia tohoto cyklu. Áno, zbadali ma *Strážcovia Bariér*, ležiaci čakajúc, kto ich prekročí.

Vo vesmíre, kde čas neexistuje, mdlo som vnímal strážcov cyklov. Pohybujú sa iba prostredníctvom uhlov. Slobodní nie sú oni od zakrivení dimenzií.

Neznámi a strašní sú *Strážcovia Bariér*. Sledujú oni vedomie k hraniciam vesmíru. Nemysli na útek vstupom do svojho tela, pretože sledujú oni rýchlo *Dušu* prostredníctvom uhlov. Len kruh ťa ochráni, bezpečný pred pazúrmí *Obyvateľov Uhlov*.

Raz, v čase minulom, priblížil som sa k ohromnej *Bariére*, a videl na brehoch, kde čas neexistuje, beztvare formy *Strážcov Bariér*. Áno, ukrytý v hmle nad časom, našiel som ich; a Oni, zavetiac ma zďaleka, zdvihli sa a rozozvučali veľký zvon, ktorý je možné počuť z cyklu do cyklu a pohli sa priestorom oproti mojej *Duši*.

Utekol som rýchlo pred nimi, späť z nepredstaviteľného konca času. Ale vždy ma prenasledovali, pohybujúc sa vo zvláštnych, človeku nepoznaných uhloch. Áno, na sivom brehu konca *Časopriestoru*, našiel som *Strážcov Bariér*, besnejúcich za *Dušou*, ktorá skúša neznámo.

Unikal som cez kruhy späť do svojho tela. Utekali rýchlo za mnou, sledovali ma. Áno, hľtači ma prenasledovali, hľadajúc cez uhly, chcieť zhltnúť moju *Dušu*.

Naozaj, vedz človeče, že *Duša*, ktorá sa odváži k *Bariére*, môže byť držaná v otroctve *Strážcov* sponad času, držaná, až kým tento cyklus nie je celý ukončený a duša zabudnutá, keď vedomie opustí.

Vstúpil som do svojho tela. Vytvoril som kruhy, ktoré nepoznajú uhly, vytvoril som formu, ktorá bola stvorená z mojej formy. Vytvoril som svoje telo v kruhu a stratil prenasledovateľov v kruhoch času. Ale ešte teraz, i keď som vyslobodený zo svojho tela, opatrný musím vždy byť, nepohybujúc sa uhlami, inak moja *Duša* nikdy nebude slobodná.

Vedz, že *Strážcovia Bariér* sa pohybujú iba prostredníctvom uhlov a nikdy nie zakriveniami priestoru. Iba pohybujúc sa zakriveniami im môžeš uniknúť, v uhloch ťa budú prenasledovať. Ó, človeče, maj na zreteli moje varovanie: nesnaž sa vylomiť bránu do večnosti. Málo je tých, čo uspeli v prechode *Bariéry* do väčšieho *Svetla*, ktoré svieti z večnosti. Tebe na vedomie, obyvatelia sa vždy usilovali držať takéto *Duše* vo svojom otroctve.

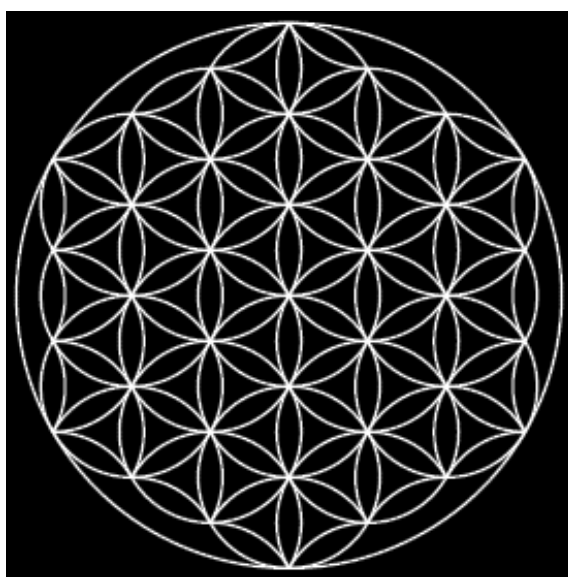
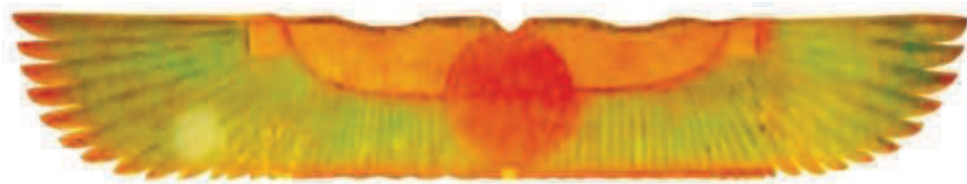
Počúvaj, ó človeče, a maj na zreteli moje varovanie: nevyhľadávaj pohyb v uhloch, ale v oblúkoch. A ak počas vyslobodenia zo svojho tela ty začuješ zvuk ako štekot psa

volajúci jasne a zvonivo – ako zvon cez tvoje bytie, uteč späť do svojho tela cez kruhy, neprenikaj vpred do hmly.

Keď vstúpiš do formy, v ktorej si prebýval, použi kombináciu kríža a kruhu. Otvor ústa a použi svoj *Hlas*. Vyslov *Slovo* a budeš slobodný. Iba ten, ktorý *Svetla* má vrchovato, môže dúfať, že prejde popri strážcoch cesty. A potom sa musí pohybovať neznámymi zakriveniami a uhlami, ktoré sú vytvorené v smere neznámom človeku.

Počúvaj, ó človeče, a maj na zreteli moje varovanie: nepokúšaj sa prejsť popri strážcoch na ceste. Radšej sa snaž získať svoje vlastné Svetlo a pripraviť sa sám prejsť cestu.

Svetlo je tvoj konečný cieľ, ó brat môj. Hľadaj a nájdeš vždy *Svetlo* na ceste.

Smaragdové dosky Thotha Atlanšana, preklad a interpretácia: Doreal, DOSLOVNÝ PREKLAD
A INTERPRETÁCIA JEDNÉHO Z NAJSTAROBYLEJŠÍCH A NAJTAJNEJŠÍCH VEĽKOLEPÝCH DIEL STARODÁVNEJ MÚDROSTI
Zdroj: <http://www.chapeltibet.cnchost.com/ct/Tablet8.html> © 2008 www.cez-okno.eu Preklad: Petra Zulu Korektúry: PH, PtaH

SMARAGDOVÁ DOSKA IX:

Kľúč k Slobode Vesmíru

Načúvaj, ó človeče, počúvaj môj hlas, ktorý učí *Múdrosť* a *Svetlu* v tomto cykle; učí ťa, ako sa zbaviť temnoty, učí, ako priniesť *Svetlo* do tvojho života.

Snaž sa, ó človeče, nájsť veľkú cestu, ktorá vedie k večnému *Životu* ako *Slnko*. Odvráť pozornosť od závoja temnoty. Snaž sa stať *Svetlom* vo svete. Učiň zo seba nádobu pre *Svetlo*, ohnisko pre *Slnko* tohoto priestoru.

Pozdvihni svoje oči k *Vesmíru*. Pozdvihni svoje oči k *Svetlu*. Hovor slovami *Prebývajúceho*, chválospevom, ktorý privoláva *Svetlo*. Spievaj pieseň slobody. Spievaj pieseň *Duše*. Vytvor vysokú vibráciu, ktorá ťa učíni *Jedným* s *Celkom*. Úplne splyň s *Vesmírom*. Vyrastaj do *Jednoty* so *Svetlom*. Buď kanálom poriadku, cestou *Zákona* pre svet.

Tvoje *Svetlo*, ó človeče, je veľkým *Svetlom*, žiariacim cez tieň tela. Slobodný musíš povstať z temnoty, predtým, ako budeš v *Jednote* so *Svetlom*.

Tiene temnoty ťa obklopujú. *Život* ťa naplňa svojím tokom. Ale vedz, ó človeče, musíš povstať a vyjsť von zo svojho tela ďaleko k úrovniam, ktoré ťa obklopujú a predsa sú tiež s tebou v *Jednote*.

Pozri sa okolo seba, ó človeče. Uzri svoje vlastné odrazené svetlo. Áno, dokonca v temnote okolo teba, tvoje vlastné *Svetlo* preteká cez závoj.

Hľadaj vždy múdrosť. Nedovoľ, aby ťa tvoje telo zradilo. Udržiavaj sa na ceste vlny *Svetla*. Vyhybaj sa temnej ceste. Vedz, že múdrosť je trvalá, existuje od počiatku *Duše*, vytvárajúc harmóniu z chaosu prostredníctvom *Zákona*, ktorý existuje na *Ceste*.

Načúvaj, ó človeče, učeníu múdrosti. Načúvaj hlasu, ktorý hovorí o čase minulom. Áno, poviem ti zabudnuté vedomosti, poviem ti o múdrosti ukrytej v čase minulom, stratenej v hmle temnoty vôkol mňa.

Vedz, človeče, ty si súhrnom všetkých vecí. Ale znalosť tohoto je zabudnutá, stratená, keď bol človek uvrhnutý do otroctva, uväznený a spútaný reťazami temnoty.

Dávno, pradávno, odložil som svoje telo. Cestoval som slobodný cez nesmiernosť éteru, obchádzal som uhly, ktoré držia človeka v otroctve. Vedz, ó človeče, ty si len duchom. Telo nie je ničím. *Duša* je *Všetko*. Nedovoľ, aby tvoje telo bolo putom. Odlož temnotu a cestuj vo *Svetle*. Odlož svoje telo, ó človeče, a buď slobodný, skutočne *Svetlom*, ktoré je *Jednotou* so *Svetlom*.

Keď budeš slobodný od pút temnoty a budeš cestovať priestorom ako *Slnko Svetla*, potom sa dozvieš, že priestor nie je neohraničený, ale je skutočne ohraničený uhlami a zakriveniami. Vedz, ó človeče, že všetko, čo existuje, je len aspektom väčších vecí, ktoré ešte majú prísť. Hmota je tekutá a tečie ako prúd, neustále sa meniaci z jednej veci na druhú.

Po všetky veky existovala vedomosť; nikdy sa nezmenila, hoci bola pochovaná v temnote; nikdy sa nestratila, hoci človekom zabudnutá.

Vedz, že v priestore, v ktorom prebývaš, sú iné, ktoré sú také veľké, ako tvoj vlastný, prepletené srdcom tvojej hmoty, a predsa oddelené v svojom vlastnom priestore.

Raz, v čase dávno zabudnutom, ja, *Thoth*, otvoril som vchod, prenikol som do iných priestorov a dozvedel som sa o ukrytých tajomstvách. Hlboko v esencii hmoty sú ukryté mnohé mystériá.

Deväť je prepletených dimenzií, a *Deväť* cyklov priestoru. *Deväť* je rozptýlení vedomia, a *Deväť* svetov vo vnútri svetov. Áno, *Deväť* je *Pánov* a cyklov, ktoré pochádzajú zhora a zdola.

Priestor je vyplnený ukrytým jediným, pretože priestor je rozdelený časom. Hľadaj kľúč k časopriestoru, a odomkneš bránu. Vedz, že v celom časopriestore vedomie určite existuje. Hoci je pred našou vedomosťou ukryté, predsa stále existuje.

Kľúč k svetom v tebe sa dá nájsť len vo vnútri. Pre človeka je bránou mystéria a kľúčom, ktorý je *Jedným vo vnútri Jedného*.

Hľadaj vo vnútri kruhu. Použi *Slovo*, ktoré ti dám. Otvor bránu vo vnútri teba, a isto budeš tiež žiť. Človeče, myslíš si, že žiješ, ale vedz, je to život v smrti. Pretože tak isto, akože si viazaný k svojmu telu, pre teba život neexistuje. Len *Duša* je slobodná v priestore, má život, ktorý je skutočne životom. Všetko ostatné je len otroctvom, putom, od ktorého sa treba oslobodiť.

Nemysli si, že človek je zrodený na zemi, hoci zo zeme môže pochádzať. Človek je duch zrodený zo svetla. Ale bez poznania nikdy nemôže byť slobodný. Temnota spútava *Dušu*. Iba ten, kto hľadá, smie dúfať, že bude niekedy slobodný.

Tiene klesajú vôkol teba. Temnota vypĺňa všetky priestory. Svieť vpred, ó *Svetlo*

ľudskej duše. Vyplň temnotu priestoru. Ty si *Slnkom Veľkého Svetla*. Pamätaj na to a budeš slobodný. Nezostaň v tieňoch. Vyskoč von z temnoty tmy. *Svetlo*, nechaj svoju *Dušu*, aby bola, ó *Zrodený zo Slnka*, naplnená slávou *Svetla*, oslobodená od okov temnoty, *Duša*, ktorá je *Jednotou so Svetlom*.

Ty si kľúčom ku všetkej múdrosti. Vo vnútri teba je všetok čas a priestor. Neži v otroctve temnoty. Oslobod' svoju *Svetelnú formu* od tmy.

"Veľké Svetlo, ktoré naplňa celý Vesmír, prúd v plnej miere k človeku. Učiň z jeho tela svetelnú pochodeň, ktorá nikdy nebude medzi ľuďmi uhasená."

Dávno v minulosti, hľadal som múdrosť, vedomosť človeku neznámu. Ďaleko do minulosti cestoval som do priestoru, kde začal čas. Vždy som hľadal nové vedomosti, aby som ich pridal k múdrosti, ktorú som poznal. Predsa som len zistil, že budúcnosť držala kľúč k múdrosti, ktorú som hľadal.

Cestoval som dolu do *Siení Amentí*, aby som hľadal väčšie poznanie. Opýtal som sa *Pánov Cyklov* na cestu k múdrosti, ktorú som hľadal. Opýtal som sa *Pánov* túto otázku: "Kde je zdroj *VŠETKÉHO*?" Odpovedal v tónoch, ktoré boli mocné, hlas *Pána Deviatky*: "Vyslobod' svoju *Dušu* zo svojho tela a pod' so mnou ďalej do *Svetla*."

Vystúpil som zo svojho tela, žiariaci plameň v tme. Stál som pred *Pánmi*, kúpil som sa v ohni *Života*. Zmocnila sa ma sila, veľká, nad poznaním človeka. Bol som vrhnutý do *Hlbiny* cez priestory človeku neznáme.

Videl som formovanie *Poriadku* z chaosu a z uhlov tmy. Videl som *Svetlo* tryskajúce z *Poriadku* a počul som hlas *Svetla*. Videl som plameň *Hlbiny*, vrhnúc vpred *Poriadok* a *Svetlo*. Videl som *Poriadok* vytrysknúť z chaosu. Videl som *Svetlo* vydávajúce *Život*.

Potom som začul hlas: "Počúvaj a pochop. Plameň je zdrojom všetkých vecí, obsahujúc všetky veci vo vnútornom potenciále. *Poriadok*, ktorý vyslal svetlo, je Slovo a zo Slova pochádza *Život* a existencia všetkého." A opäť prehovoril hlas, hovoriac: "*Život* v tebe je Slovo. Nájdi v sebe *Život*, a vlastní sily na použitie Slova."

Dlho som sa pozeral na *Plameň svetla*, vylievajúci sa z *Esencie Ohňa*, uvedomujúc si, že *Život* je *Poriadok* a človek je v jednote s ohňom.

Vrátil som sa naspäť k svojmu telu. Stál som opäť s *Deviatkou*, načúvajúc hlasu *Cyklov*, vibrujúc silou, hovorili: "Vedz, ó *Thoth*, že *Život* je len Slovom *Ohňa*. Sila života, ktorú hľadáš pred sebou, je však Slovom ako oheň vo Svete. Hľadaj cestu k Slovu a sily budú isto tvoje."

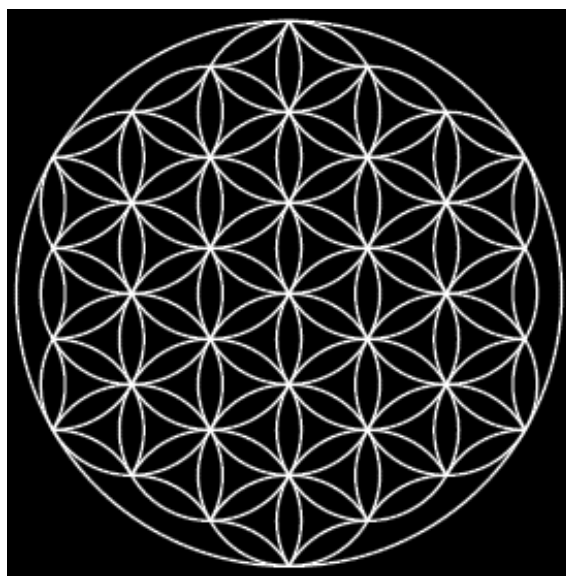
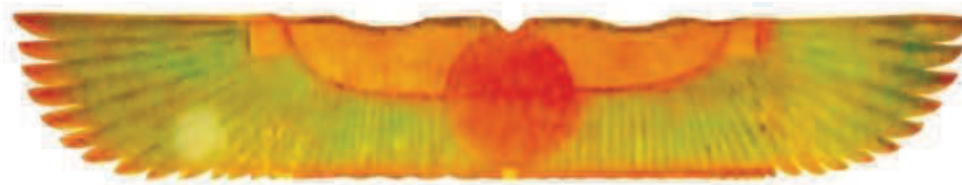
Potom som sa opýtal *Deviatky*: "Ó *Pane*, ukáž mi cestu. Daj mi cestu k múdrosti. Ukáž mi cestu k Slovu." Potom mi odvetil *Pán Deviatky*: "Prostredníctvom *Poriadku*, nájdeš cestu. Nevidel si, že Slovo prišlo z Chaosu? Nevidel si, že Svetlo prišlo z Ohňa? Hľadaj vo svojom živote neporiadok. Vyváž a usporiadaj svoj život. Premôž všetok Chaos

emócií a budeš mať poriadok v Živote. Poriadok zrodený z Chaosu ti prinesie Slovo Zdroja, dá ti moc Cyklov, a učiní z tvojej Duše silu, ktorá sa slobodná rozšíri v priebehu vekov, zdokonalené Slnko zo Zdroja.”

Načúval som hlasu a tie slová sa uložili hlboko v mojom srdci. Navždy som hľadal poriadok, z ktorého môžem čerpať slovo. Vez, že ten, kto ho dosiahne, musí byť vždy v *Poriadku*. Pretože použitie *Slova* prostredníctvom neporiadku nikdy nebolo a nikdy nemôže byť.

Vezmi tieto slová, ó človeče. Dovoľ im byť časťou tvojho života. Snaž sa premôcť neporiadok, a budeš v *Jednote so Slovom*.

Vynalož svoju námahu na získanie *Svetla* na ceste *Života*. Snaž sa byť *Jednotou so Stavom Slnka*. Snaž sa byť jedine *Svetlom*. Udržiavaj svoju myšlienku na *Jednotu Svetla* s telom človeka. *Vez, že všetko je Poriadok z Chaosu zrodeného do Svetla*.

Smaragdové dosky Thotha Atlanšana, preklad a interpretácia: Doreal, DOSLOVNÝ PREKLAD
A INTERPRETÁCIA JEDNÉHO Z NAJSTAROBYLEJŠÍCH A NAJTAJNEJŠÍCH VEĽKOLEPÝCH DIEL STARODÁVNEJ MÚDROSTI
Zdroj: <http://www.chapeltibet.cnghost.com/ct/Tablet9.html> © 2008 www.cez-okno.eu Preklad: Petra Zulu, PH Korektúry: Ptaň

SMARAGDOVÁ DOSKA X:

Kľúč Času

Počúvaj, ó človeče. Vezmi si z mojej múdrosti. Dozveď sa o hlboko ukrytých mystériách vesmíru. Dozveď sa o *Myšlienke*, ktorá rástla v hlbine, prinášajúc do vesmíru *Poriadok a Harmóniu*.

Vedz, ó človeče, že všetko, čo existuje, má bytie len kvôli *Zákonu*. Poznaj *Zákon* a budeš slobodný, nikdy nespútaný okovami tmy.

Ďaleko, cez zvláštne priestory, cestoval som do hĺbky priepasti času, dozvedajúc sa nezrozumiteľné a ešte nezrozumiteľnejšie mystériá, až kým sa na konci všetko odhalilo. Vedz, že mystérium je mystériom iba vtedy, keď je to vedomosť človeku neznáma. Keď preskúmaš srdce všetkej mystérie, vedomosť a múdrosť budú isto tvoje.

Hľadaj a spoznaj, že *Čas* je tajomstvom, pomocou ktorého sa môžeš oslobodiť od tohoto priestoru.

Dlho som ja, *Thoth*, hľadal múdrosť; áno, a budem ju hľadať do konca večnosti, pretože viem, že vždy pred postúpením sa pohne cieľ, ktorý sa snažím dosiahnuť. Dokonca *Páni Cyklov* vedia, že ešte *Oni* nedosiahli cieľ, pretože so všetkou ich múdrosťou oni vedia, že *Pravda* vždy rastie.

Raz, v čase minulom, hovoril som s *Prebývajúcim*. Opýtal som sa ho na mystérium času a priestoru. Položil som mu otázku, ktorá vyvstala v mojom bytí, hovoriac: "Ó *Majster*, čo je čas?"

Potom ku mne prehovoril *On, Majster*: "Vedz, ó *Thoth*, na začiatku bola prázdnota a ničota: večná, nekonečná ničota. A do ničoty prišla myšlienka, zmysluplná, všeprenikajúca, a naplnila Prázdnotu. Neexistovala žiadna hmota, len sila, pohyb, vibračný vír účelnej myšlienky, ktorá naplnila Prázdnotu."

A opýtal som sa *Majstra*, hovoriac: "Bola táto myšlienka večná?" A odvetil mi *Prebývajúci*, hovoriac: "Na začiatku bola večná myšlienka, a aby myšlienka bola večná, musí existovať čas. Tak do všeprenikajúcej myšlienky vyrástol Zákon Času. Áno, čas, ktorý existuje skrze všetok priestor, plynúci hladkým, rytmickým pohybom, ktorý je večne v stave znehybnenia. Čas sa nemení, ale všetky veci sa menia v čase. Pretože čas je sila, ktorá drží udalosti oddelené, každú na svojom náležitom mieste. Čas nie je v pohybe, ale ty sa pohybuješ skrze čas, ako sa tvoje vedomie pohybuje od jednej udalosti k druhej. Áno, prostredníctvom času existuješ, všetko vo všetkom, večná Jedna existencia. Vedz, že hoci ste v čase oddelení, predsa stále ste Jedno vo všetkých existujúcich časoch." Prestal potom hlas *Prebývajúceho*, a odišiel som uvažovať o čase. Pretože som vedel, že v týchto slovách leží múdrosť a cesta na preskúmanie mystérií času.

Často som uvažoval nad slovami *Prebývajúceho*. Potom som sa snažil vyriešiť mystérium času. Zistil som, že čas sa pohybuje cez zvláštne uhly. Predsa len prostredníctvom zakrivení som mohol dúfať, že dosiahnem kľúč, ktorý by mi poskytol prístup k časopriestoru. Zistil som, že len pohybovaním sa nahor a predsa znovu pohybovaním sa vpravo som sa mohol oslobodiť od času tohoto pohybu.

Vystúpil som zo svojho tela, pohyboval som sa pohybmi, ktoré ma menili v čase. Zvláštne boli pozoruhodnosti, ktoré som videl na svojich cestách, mnohé mystériá, ktoré sa otvorili pohľadu. Áno, videl som počiatok človeka, dozvedel som sa z minulosti, že nič nie je nové.

Snaž sa, ó človeče, spoznať cestu, ktorá vedie cez priestory, ktoré sú tvorené ďalej v čase.

Nezabúdaj, ó človeče, pri všetkom tvojom hľadaní, že *Svetlo* je cieľom, ktorý sa máš snažiť dosiahnuť. Hľadaj vždy *Svetlo* na svojej ceste a vždy pre teba ten cieľ pretrvá. Nedovoľ nikdy svojmu srdcu, aby sa obrátilo k temnote. *Svetlom* nechaj svoju *Dušu* byť, slnkom na ceste. Vedz, že vo večnom jase, ty budeš vždy nachádzať svoju *Dušu* ukrytú vo *Svetle*, nikdy nepripútanú otroctvom k temnote, vždy žiari vpred *Slnko Svetla*.

Áno, vedz, hoci ukrytá v temnote, tvoja *Duša*, iskra skutočného plameňa, existuje. Buď v *Jednote* s najväčším zo všetkých *Svetiel*. Nájdi pri *Zdroji Koniec* svojho cieľa.

Svetlo je život, pretože bez veľkého *Svetla* nič nemôže nikdy existovať. Vedz, že vo všetkej stvorenej hmote, srdce *Svetla* vždy existuje. Áno, hoci spútané v temnote, vnútorné *Svetlo* stále existuje.

Raz som stál v *Sieňach Amentí* a počul som hlas *Pánov Amentí*, hovoriaci v tónoch, ktoré zvonili skrze ticho, slová sily, mohutné a mocné. Zaspievali pieseň cyklov, slová, ktoré otvorili cestu nahor. Áno, videl som veľkú cestu otvorenú a pozrel som sa na okamih nahor. Videl som pohyby cyklov, rozsiahle, ako to myšlienka *Zdroja* mohla sprostredkovať.

Vedel som potom, že dokonca *Nekonečno* sa pohybuje ďalej k nejakému

nemysliteľnému koncu. Videl som, že *Vesmír* je *Poriadok* a časť pohybu, ktorý sa rozširuje do celého priestoru, časť *Poriadku Poriadkov*, neustále sa pohybujúci v harmónii vesmíru. Videl som krúženie cyklov ako rozsiahle kruhy naprieč nebom. Vedel som vtedy, že všetko, čo má bytie, rastie, aby stretlo ešte iné bytie vo vzdialenom zoskupení priestoru a času. Vedel som vtedy, že v *Slovách* je moc na otvorenie úrovní, ktoré sú ukryté pred človekom. Áno, že dokonca v *Slovách* leží ukrytý kľúč, ktorý otvorí nahor a nadol.

Načúvaj teraz, človeče, tomuto slovu, ktoré ti zanechávam. Použi ho a nájdeš moc v jeho zvuku. Povedz to slovo: "*Zin-Uru*" a nájdeš silu. Predsa musíš pochopiť, že človek je zo *Svetla* a *Svetlo* je z človeka.

Načúvaj, ó človeče, a počuj o mystériu neznámejšom než všetko, čo leží pod Slnkom. Vezď, ó človeče, že všetok priestor je naplnený svetmi vo vnútri svetov; áno, jeden v druhom, a predsa oddelené *Zákonom*.

Raz v mojom hľadaní hlboko pochovanej múdrosti, otvoril som dvere, ktoré *Ich* uzatvárajú pred človekom. Zavolať som z iných úrovní bytia, jednu, ktorá bola svetlejšia než dcéry človeka. Áno, zavolať som ju z vonkajších priestorov, aby žiarila ako *Svetlo* vo svete ľudí.

Použil som bubon *Hada*. Mal som oblečené rúcho z purpuru a zlata. Umiestnil som na svojej hlave korunu zo Striebra. Vôkol mňa kruh z rumelkového svetla. Pozdvihol som ruky a zakričal som vzývanie, ktoré otvára cestu k úrovniam sponad, zakričal som k *Pánom Znamení* v ich domoch: "*Páni dvoch horizontov, strážcovia trojitých brán, postavte sa Jeden vpravo a Jeden vľavo, ako Hviezda povstane na svojom tróne a vládne nad svojím znamením. Áno, ty tmavý princ z Arulu, otvor bránu zatienenej, ukrytej krajiny a uvoľni tú, ktorú držíš uväznenú.*"

Počúvajte, počúvajte, počúvajte tmaví Páni a Žiariaci, a prostredníctvom ich tajných mien, mien, ktoré poznám a dokážem ich vysloviť, počúvajte a poslušnite moju vôľu."

Osvetlil som potom plameňom svoj kruh a zavolať som *Ju* do úrovni priestoru nad. "*Dcéra Svetla, vráť sa z Arulu. Sedem krát a sedem krát som prešiel ohňom. Jedlo som nejedol. Vodu som nepil. Zavolať som ťa z Arulu, z ríše Ekeršegal, povolávam ťa, Pani Svetla.*"

Potom sa predo mnou zdvihli tmavé postavy; áno, postavy *Pánov z Arulu*. Rozdelili sa predo mnou a vystúpila *Pani Svetla*. Oslobodená bola teraz od *Pánov* noci, slobodná, aby žila vo *Svetlách* zemského *Slnka*, slobodná, aby žila ako dieťa *Svetla*.

Načúvajte a počúvajte, ó moje deti. Kúzelná je vedomosť a je len *Zákon*. Nebojte sa moci vo vás, pretože nasleduje *Zákon*, ako hviezdy na oblohe.

Vezď, že pre toho, kto je bez poznania, je múdrosť kúzlom a nie zo *Zákona*. Ale vezď, že vždy sa svojim poznaním môžeš priblížiť bližšie k miestu na *Slnku*.

Počúvajte, moje deti, nasledujte moje učenie. Buďte vždy hľadačmi *Svetla*. Svieť

vo svete ľudí všade vôkol teba, *Svetlom* na ceste, ktoré bude svietiť medzi ľuďmi.

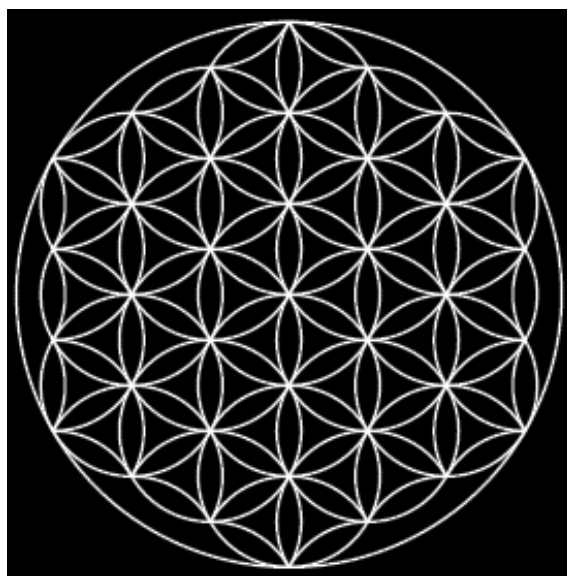
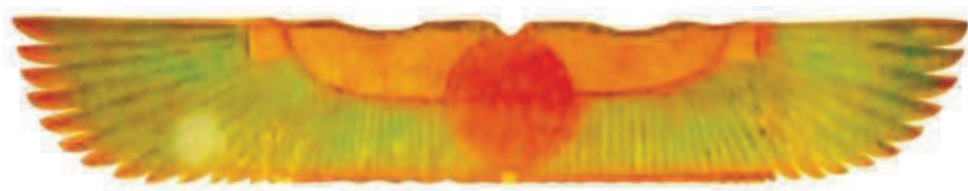
Nasleduj a uč sa mojej mágii. Vez, že všetka sila je tvoja, ak strácaš odvalu. Neboj sa cesty, ktorá ťa privedie k poznaniu, ale radšej sa vyhybaj temnej ceste.

Svetlo je tvoje, ó človeče, aby si si ho vzal. Odhod' okovy a budeš slobodný. Vez, že tvoja *Duša* žije v otroctve spútaná strachom, ktorý ťa drží v zajatí. Otvor svoje oči a uvidíš veľké *Svetlo Slnka*. Neboj sa, pretože všetko je tvoje. Strach je *Pánom temného Arulu* pre toho, kto nikdy nečelil temnému strachu. Áno, vez, že strach má existenciu vytvorenú tými, ktorí sú spútaní svojimi strachmi.

Straste zo seba svoje otroctvo, ó deti, a kráčajte vo *Svetle* nádherného dňa. Nikdy neobracajte myšlienky k temnote a isto budete v *Jednote so Svetlom*.

Človek je len tým, čomu verí, bratom temnoty alebo dieťaťom *Svetla*. Vstúpte do *Svetla*, moje Deti. Kráčajte cestou, ktorá vedie k *Slnku*.

Načúvajte teraz a počúvajte múdrosť. Použi slovo, ktoré som ti dal. Použi ho a isto nájdeš silu a múdrosť a Svetlo, aby si kráčal cestou. Hľadaj a nájdí kľúč, ktorý som dal a vždy budeš *Dieťaťom Svetla*.

Smaragdové dosky Thotha Atlanšana, preklad a interpretácia: Doreal, DOSLOVNÝ PREKLAD
A INTERPRETÁCIA JEDNÉHO Z NAJSTAROBYLEJŠÍCH A NAJTAJNEJŠÍCH VEĽKOLEPÝCH DIEL STARODÁVNEJ MÚDROSTI
Zdroj: <http://www.chapeltibet.cnghost.com/ct/Tablet10.html> © 2008 www.cez-okno.eu Preklad: Petra Zulu, PH Korektúry: Pťah

SMARAGDOVÁ DOSKA XI:

Kľúč k ceste Nahor a Nadol

Čujte a počúvajte, ó deti *Khému*, slová, ktoré som zanechal, ktoré vás privedú k *Svetlu*. Vedzte, ó ľudia, že som poznal vašich otcov, áno, vašich otcov v čase dávno minulom. Nesmrtný som bol cez všetky veky, žijúci medzi vami, odkedy začala vaša múdrosť. Viest' vás hore k *Svetlu Veľkej Duše*, vždy som sa snažil, priťahujúc vás z temnoty noci.

Vedzte, ó ľudia, medzi ktorými chodím, že ja, *Thoth*, obdržal som všetko poznanie a všetku múdrosť známu ľuďom prastarých dní. Strážcom tajomstiev veľkolepej rasy som sa stal, držiteľom kľúča vedúceho k životu. Bol som pre vás tým, kto vás vyniesol hore, ó deti moje, dokonca z temnoty *Prastarých Dní*. Počúvaj teraz slová mojej múdrosti. Počúvaj teraz posolstvo, ktoré prinášam. Načúvaj teraz slovám, ktoré ti dávam, a budeš pozdvihnutý z temnoty do *Svetla*.

V dávnej minulosti, keď som prvýkrát prišiel k vám, našiel som vás v jaskyniach skál. Pozdvihol som vás svojou silou a múdrosťou, až kým ste nezačali žiariť ako ľudia medzi ľuďmi. Áno, našiel som vás tam, bez akýchkoľvek vedomostí. Iba málo ste boli pozdvihnutí nad zvieratá. Vždy som rozdúchal iskru vášho uvedomenia, až ste nakoniec planuli ako ľudia.

Teraz budem k tebe hovoriť dávnym poznaním nad myslením tvojej rasy. Vedz, že my z *Veľkej rasy*, mali sme a máme vedomosti, ktoré sú väčšie, než ľudské. Múdrosť sme získali od rás na hviezdach zrodených, múdrosť a vedomosť ďaleko nad ľudskou. Dole k nám zostúpili majstri múdrosti, z takej diaľky nad nami, z akej som ja od teba. Počúvaj teraz, kým ti dávam múdrosť. Použi ju a budeš slobodný.

Vedz, že v pyramíde, ktorú som vybudoval, sú *Kľúče*, ktoré ti ukážu *Cestu* k životu. Áno, ťahaj líniu z veľkého obrazu, ktorý som vybudoval, k vrcholu pyramídy, postavenej ako brány. Ťahaj ešte jednu oproti v tom istom uhle a smere. Kop a nájdi to, čo som ukryl. Tam nájdeš podzemný vstup k tajomstvám skrytým predtým, než ste boli ľuďmi.

Poviem ti teraz o mystériách cyklov, ktoré sa pohybujú spôsobom, ktoré sú neznáme konečnu, pretože sú nekonečné nad poznaním človeka. Vezď, že je deväť cyklov; áno deväť hore a štrnásť dole, pohybujúc sa v harmónii k miestu spojenia, ktoré bude existovať v budúcnosti času. Vezď, že *Páni cyklov* sú v jednote s vedomím poslaným od tých druhých, aby spájali Všetko do celku. Najvyšší sú *Oni* vo vedomí zo všetkých *Cyklov*, pracujúc v súlade so *Zákomom*. Vedia *Oni*, že časom bude všetko zdokonalené a nič nebude hore a nič dole, ale všetko *Jedným* v zdokonalenom *Nekonečne*, harmónii celku v *Jednote Všetkého*.

Hlboko pod zemským povrchom, v *Sieňach Amenti* sedia *Siedmi, Páni Cyklov*, áno, a ďalší, *Pán* zdola. Predsa vezď, že v *Nekonečne* nie je ani hore, ani dolu. Ale vždy tam je a vždy bude *Jednota Všetkého*, keď bude všetko dokončené. Často stál som pred *Pánmi Všetkého*. Často zo žriedla ich múdrosti pil som a plnil oboje, moje telo i *Dušu* ich *Svetlom*.

Prehovorili ku mne a povedali mi o cykloch a *Zákone*, ktorý im dáva možnosti existovať. Áno, prehovoril ku mne *Pán Deviatky*, hovoriac: „*Ó Thoth, veľký si ty medzi deťmi Zeme, ale existujú mystéria, o ktorých nevieš. Vieš, že si prišiel z časopriestoru pod týmto a vieš, že budeš cestovať do časopriestoru hore. Ale málo vieš o mystériách v ich vnútri, málo vieš z múdrosti zhora. Vezď, že ty ako celok v tomto vedomí si iba bunkou v procese rastu.*

Vedomie v tebe sa vždy rozširuje rôznymi spôsobmi od tých tebe známych. Áno, to, i keď v časopriestore pod tebou, je vždy rastúce spôsobmi, ktoré sú rozličné od tých, ktoré boli časťou tvojich vlastných spôsobov. Pretože vezď, že to rastie ako dôsledok tvojho vývinu, ale nie tým istým spôsobom, ktorým si rástol ty. Rast, ktorý si mal a máš v prítomnosti, dal vzniknúť bytiu príčiny a následku. Vedomie nenasleduje cestu tých predtým, inak by bolo všetko opakovaním a márnosťou. Každé vedomie v cykle existuje v nasledovaní svojej vlastnej cesty ku konečnému cieľu. Každý hrá vlastnú úlohu v Pláne Vesmíru. Každý hrá vlastnú úlohu až do definitívneho konca. Čím Vzdialenejší je cyklus, tým je väčšia jeho vedomosť a schopnosť splyvať so Zákomom celku.

Vezď, že vy v cykloch pod nami pracujete na nepatrných častiach Zákonu, zatiaľ čo my z cyklov siahajúcich k Nekonečnu, máme snahu a budujeme väčší Zákon.

Každý ma svoju vlastnú úlohu, ktorú hrá v cykloch. Každý má vlastnú prácu, ktorú musí dokončiť na svojej ceste. Cyklus pod tebou ešte nie je pod tebou, ale sa len formuje pre potrebu, ktorá existuje. Pretože vezď, že žriedlo múdrosti, ktoré vysiela vpred cykly, sa večne snaží získavať nové sily. Vezď, že vedomosť je získaná jedine cvičením, a múdrosť pochádza len z vedomostí, a tak sú cykly tvorené zo Zákonu. Sú prostriedkami pre nadobudnutie vedomostí pre Rovinu Zákonu, ktorá je Zdrojom Všetkého. Cyklus dole nie je skutočne dole, ale odlišným je v priestore a čase. Vedomie tam pracuje a testuje dôležitejšie veci, než sú tie vaše. A vezď, že nad vami sú tí, ktorí tiež pracujú ako vy, ale predsa na iných zákonoch. Rozdiel, ktorý existuje medzi cyklami, je iba v schopnosti pracovať so zákomom. My, ktorí máme bytie v cykloch nad vami, sme tí, čo prví prišli zo Zdroja a v priechode cez časopriestor sme získali schopnosť použiť Zákony Väčšieho, ktoré sú ďaleko nad chápanie človeka. Nie je tam nič, čo je skutočne pod tebou, ale iba odlišné pôsobenie Zákonu.

Pozri sa hore, alebo pozri dole, nájdeš to isté. Pretože všetko je len časťou Jednoty, ktorá je v Zdroji Zákona. Vedomie pod tebou je časťou tvojho vlastného, ako my sme časťou teba.

Ty, ako dieťa nemáš znalosť, ktorá k tebe prišla, keď si sa stal človekom. Porovnaj cykly s človekom na jeho ceste od narodenia po smrť, a uvidíš v cykloch pod tebou dieťa s vedomosťami, ktoré má, a pozri sa na seba ako odrastenejšie dieťa, postupujúce vo vedomostiach ako čas plynie. Pozri, My tiež, dieťa vyrastá do dospelosti so znalosťou a múdrosťou, ktoré prišli s rokmi. Taktiež, ó Thoth, sú cykly vedomia, deti v odlišných stupňoch rastu, i tak všetci z jedného Zdroja, z Múdrosti, a všetci do Múdrosti sa znovu navrátia."

Prestal potom *On*, s rozprávaním a sedel v tichu, čo prišlo k *Pánom*. Potom opäť prehovoril *On* ku mne, hovoriac: „Ó *Thoth*, dlho sme sedeli v *Amentí*, strážiac plameň života v *Sieňach*. *Predsa* vedz, že sme stále časťou našich *Cyklov* s našou *Víziou* siahajúcou k nim a nad. Áno, vieme, že zo všetkého, na ničom inom nezáleží, okrem rastu, ktorý môžeme získať našou *Dušou*. Vieme, že telo je pominuteľné. Veci, ktoré ľudia považujú za ohromné, sú pre nás ničím. Veci, ktoré hľadáme nie sú z tela, ale sú len zdokonaleným stavom *Duše*. Keď vy ako ľudia sa dokážete naučiť, že nič než pokrok *Duše* nemôže byť na konci dôležitý, potom budeš skutočne oslobodený zo zajatia, slobodný pracovať v harmónii so *Zákonom*.

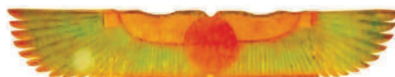
Vedz, ó človeče, mal by si mieriť k dokonalosti, iba tak môžeš dosiahnuť cieľ. I keď, mal by si vedieť, že nič nie je dokonalé, malo by to byť tvoje smerovanie a tvoj cieľ." Prestal opäť hlas *Deviatky* a slová sa ponorili do môjho vedomia. Teraz, hľadám ešte viac múdrosti, v ktorej môžem byť dokonale v *Zákone* so *Všetkým*.

Skoro odišiel som dolu do *Siení Amentí* žiť pod chladným kvetom života. Ten, ktorého som učil, ma už nikdy neuvidí. Teraz žijem navždy v múdrosti, ktorú som učil.

Všetko, čím človek je, je kvôli jeho múdrosti. Všetko, čím bude, je následok jeho príčiny.

Počúvaj ty, teraz môj hlas a staň sa väčším, než bežný človek. Pozdvihni svoje oči, nechaj *Svetlo* zaplniť tvoje bytie, buď navždy *Dieťaťom Svetla*. Iba úsilím vyrastieš nahor do roviny, kde *Svetlo* je *Všetkým* zo *Všetkého*. Buď majstrom všetkého, čo ňa obklopuje. Nikdy sa nenechaj ovládnuť účinkami tvojho života. Vytvor ešte dokonalejšie príčiny a časom budeš *Slnko Svetla*.

Slobodne, nechaj svoju dušu stúpať vždy nahor, slobodnú od otroctva a okov tmy. Pozdvihni svoje oči k *Slnku* na priestore neba. Dovoľ, aby bolo pre teba symbolom života. Vedz, že ty si *Väčšie Svetlo*, dokonalé v tvojej vlastnej sfére, kde si slobodný. Nikdy sa nepozeraj do temnoty. Pozdvihni svoje oči k priestoru hore. Nechaj slobodne svoje *Svetlo* planúť nahor a budeš *Dieťaťom Svetla*.

Smaragdové dosky *Thotha* *Atlantána*, preklad a interpretácia: *Doreal*, DOSLOVNÝ PREKLAD

A INTERPRETÁCIA JEDNÉHO Z NAJSTAROBYLEJŠÍCH A NAJTAJNEJŠÍCH VELKOLEPÝCH DIEL STARODÁVNEJ MÚDROSTI
Zdroj: <http://www.chapeltibet.cnghost.com/ct/Tablet11.html> © 2008 www.cez-okno.eu Preklad: Petra Zulu, Ptah Korektúry: PH

SMARAGDOVÁ DOSKA XII:

Zákon príčiny a následku a Kľúč k proroctvu

Počúvaj, ó človeče, slová mojej múdrosti, počúvaj hlas *Thotha, Atlantána*. Zvíťazil som nad Zákom časopriestoru. Poznanie som získal o budúcnosti času. Viem, že človek vo svojom pohybe časopriestorom vždy bude v *Jednote so Všetkým*.

Vedz, ó človeče, že všetko z budúcnosti je otvorenou knihou tomu, kto vie čítať. Všetky následky prinesú ďalej ich príčiny, ako všetky následky vyrástli z prvotnej príčiny. Vedz, že budúcnosť nie je fixná alebo stabilná, ale mení sa ako príčina prináša ďalej následok. Pozri na príčinu, ktorú prinesieš do bytia a určite uvidíš, že všetko je následok.

Tak, ó človeče, buď si istý, následky, ktoré prinášaš ďalej, sú vždy príčiny dokonalejších následkov. Vedz, že budúcnosť nikdy nie je fixná, ale nasleduje ľudskú slobodnú vôľu ako jej pohyby v časopriestore

smerom k cieľu, kde začína nový čas. Človek môže čítať budúcnosť jedine prostredníctvom príčin, ktoré prinášajú následky. Hľadaj vo vnútri príčinnosti a istotne nájdeš následky.

Počúvaj, ó človeče, kým hovorím o budúcnosti, hovorím o následku, ktorý nasleduje príčinu. Vedz, že človek na svojej ceste zverca svetla vždy hľadá únik z tmy, ktorá ho obklopuje, ako tieň, ktoré obklopujú hviezdy na oblohe a ako hviezdy na nebesiach, on tiež, žiariv bude z tieňov tmy.

Vždy jeho osud mal by ho viesť vpred, kým nebude *Jednotou so Svetlom*. Áno, hoci jeho cesta leží medzi tieňmi, vždy pred ním planie Veľké Svetlo. Hoci tá cesta bude temnou, predsa on porazí tieň, ktoré prúdia vókol neho ako tma.

Ďaleko v budúcnosti, vidím človeka ako *Svetlom zrodeneho*, slobodného od temnoty, ktorá sputnáva *Dušu*, žijúceho v Svetle bez hraníc temnoty zakrývajúcej *Svetlo*, ktoré je *Svetlom ich Duše*. Vedz, ó človeče, že predtým, ako to dosiahneš, veľa temných tieňov padne na tvoje *Svetlo* snažiac sa udusiť tieňmi temnoty *Svetlo Duše*, ktorá sa snaží byť slobodná.

Veľký je zápas medzi *Svetlom* a temnotou, veky starý a predsa vždy nový. Predsa, vedz, že v čase, ďaleko v budúcnosti, *Všetko bude Svetlom* a temnota padne.

Počúvaj, ó človeče, moje slová múdrosti. Priprav sa a nespútaj svoje *Svetlo*. Človek povstáva a človek padá, tak ako vždy nové vlny vedomia plynú z veľkej hlbiny pod nami k *Slnku* ich cieľa.

Vy, deti moje, vyrástli ste zo stavu, čo bol iba trochu nad zvierateľom, až doteraz zo všetkých ľudí vy ste najväčší. Ešte pred vami boli iní väčší ako vy. Teraz vám hovorím, tak ako iní pred vami padli, tak tiež prídete ku koncu. A nad krajinou, ktorú obývate teraz, barbari budú prebývať a obrátia sa k *Svetlu*. Zabudnutá bude staroveká múdrosť, predsa len vždy bude žiť, hoci ukrytá pred ľuďmi.

Áno, v krajine, ktorú voláte Khém, rasy budú povstávať a rasy budú upadať. Zabudnutí budete vy z detí ľudí. Predsa vy sa pohnete, presuniete k hviezdnomu priestoru nad týmto, zanechávajúc za sebou miesto, kde ste prebývali.

Duša človeka sa vždy pohybuje vpred, spútaná nebude žiadnou hviezdou. Ale vždy pohybujúc sa k veľkému cieľu pred nim, kde sa rozpustí vo *Svetle Všetkého*. Vedz, že vždy pôjdete ďalej, pohnutí Zákonom príčiny a následku, kým sa obaja nestanú *Jedným*.

Áno, človeče, potom, keď odídeš, iní postúpia na miesta, kde si žil. Poznanie a múdrosť bude všetka zabudnutá, a iba pamiatka Bohov prežije. Ako som ja pre vás Boh svojim poznaním, tak vy tiež budete Bohmi budúcnosti, kvôli vášmu poznaniu, ktoré bude ďaleko nad ich. Ešte vedzte, že počas všetkých vekov, človek bude mať prístup k *Zákonu*, keď bude chcieť.

Veky, ktoré prídu, uvidia obnovu múdrosti, pre tých, ktorí zedia vaše miesto na tejto hviezde. Oni budú, striedavo, prichádzať k múdrosti a učiť sa vypudíť temnotu *Svetlom*. Predsa sa musia veľmi snažiť behom vekov priniesť sebe slobodu Svetla. Potom príde k ľuďom veľká vojna, čo zachveje Zemou a zatrasie jej kurzom. Áno, potom *Temní Bratia* začnú vojnu medzi *Svetlom* a tmou.

Keď človek znovu dobyje oceán a poletí vo vzduchu na krídlach ako vtáci; keď sa naučí využiť blesk, potom začne čas vojny. Veľká bude bitka dvoch armád, veľká vojna temnoty a *Svetla*. Národ povstane proti národu použijúc temné sily k roztriešteniu Zeme. Zbrane armády zničia pozemšťana, pokiaľ polovica rás nezmizne. Potom prídu vpred *Synovia Rána* a dajú svoje nariadenie deťom ľudí, hovoriac: „Ó ľudia, prestaňte so svojim snažením brata proti bratovi. Iba tak prídete ku Svetlu. Prestaň so svojou nedôverou, ó brat môj, a nasleduj cestu a vedz, že máš pravdu.“

Potom ľudia prestanú so svojou snahou brata proti bratovi a otca proti synovi. Potom bude prastarý príbytok môjho ľudu vyzdvihnutý z miesta pod vlnami temného oceánu. Potom sa *Vek Svetla* rozvinie so všetkými ľuďmi hľadajúcimi *Svetlo* cieľa. Potom budú *Bratia Svetla* vládnuť ľuďom. Vypudená bude temnota tmy.

Áno, deti ľudí sa budú vyvíjať ďalej, a stúpať k veľkolepému cieľu. Stanú sa *Deťmi*

Svetla. Ich *Duše* budú vždy *Plameňom* z plameňa. Poznanie a múdrosť sa stane ľudstvu vlastná vo veľkolepom veku, pretože ono sa priblíži k večnému plameňu, *Zdroju* všetkej múdrosti, miestu začiatku, ktoré je už v *Jednote* s koncom všetkých vecí. Áno, v čase, ktorý ešte nie je zrodený, všetko bude *Jednota* a *Jednota* bude *Všetkým*. Človek, dokonalý plameň tohto *Vesmíru*, bude napredovať k miestu vo hviezdach. Áno, pôjde dokonca preč z tohto časopriestoru do iného za hviezdami.

Dlho ste ma počúvali, ó deti moje, dlho ste počúvali múdrosť Thotha. Teraz odchádzam od vás do temnoty. Teraz idem do *Siení Amenti*, prebývať tam v budúcnosti, kedy Svetlo opäť príde k ľuďom. Avšak vedzte, môj *Duch* stále bude s vami, vedúc vaše kroky po ceste *Svetla*.

Chráňte tajomstvá, ktoré vám zanechávam, a určite môj duch vás bude ochraňovať počas života. Nespúšťajte oči z cesty múdrosti. Navždy držte Svetlo ako svoj cieľ. Nepútajte svoju dušu v otroctve temnoty; voľne nechajte jej krídla v lete ku hviezdám.

Teraz odchádzam prebývať do *Amenti*. Buďte mojimi deťmi v tomto a v ďalšom živote. Príde čas, keď vy tiež budete nesmrteľní, žijúc vek za vekom, Svetlo medzi ľuďmi.

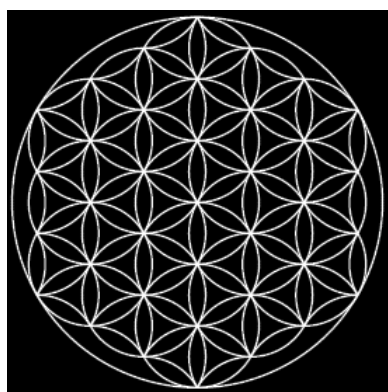
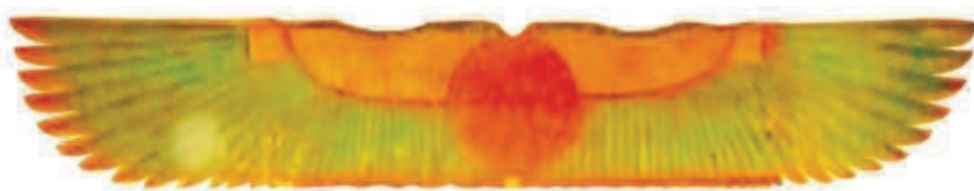
Chráňte vchod do *Siení Amenti*. Chráňte tajomstvá, ktoré som tam ukryl. Nedovoľte, aby múdrosť bola odovzdaná barbarom. Budeš ju držať v tajnosti pre tých, ktorí hľadajú *Svetlo*. Teraz odchádzam. Prijmite moju milosť. Vyberte sa mojou cestou a nasledujte Svetlo.

Nech splynie vaša Duša vo Veľkolepej Esencii. Jednotou, Veľkým Svetlom, nechajte byť vedomie.

Zavolajte ma, keď ma budete potrebovať.

Použite moje meno trikrát v poradí:

Čikitet, Arelič, Vomalites.

Smaragdové dosky Thotha Atlanšana, preklad a interpretácia: Doreal, DOSLOVNÝ PREKLAD
A INTERPRETÁCIA JEDNÉHO Z NAJSTAROBYLEJŠÍCH A NAJTAJNEJŠÍCH VEĽKOLEPÝCH DIEL STARODÁVNEJ MÚDROSTI
Zdroj: <http://www.chapeltibet.cnhost.com/ct/Tablet12.html> © 2008 www.cez-okno.eu Preklad: Petra Zulu, PtaH Korektúry: PH

SMARAGDOVÁ DOSKA XIII:

Kľúče Života a Smrti

Počúvaj, ó človeče, načúvaj múdrosti. Počúvaj *Slovo*, ktoré ťa naplní *Životom*. Počúvaj slovo, ktoré spúta temnotu. Počúvaj hlas, ktorý zaženie tmu.

Tajomstvá a múdrosť priniesol som svojim deťom; poznanie a silu zdedenú od starších. Nevieš, že všetko sa otvorí, keď nájdeš jednotu všetkého! V jednote budeš s *Majstrami Mystéria, Premožiteľmi Smrti a Majstrami Života*. Áno, dozvieš sa o kvete *Amentí*, rozkvete života, ktorý žiari v *Sieňach*. V *Duchu* dosiahneš tie *Siene Amentí* a prinesieš späť múdrosť, ktorá žije v *Svetle*. Vedz, že brána k moci je skrytá. Vedz, že brána k životu vedie cez smrť. Áno, cez smrť, ale nie cez smrť, ktorú poznáš, ale smrť, ktorá je život a oheň a *Svetlo*.

Túžiš poznať hĺbku, skryté tajomstvo? Pozri do svojho *srdca*, kde je poznanie pútané.

Vedz, že v tebe tajomstvo je ukryté, zdroj všetkého života a zdroj všetkej smrti.

Počúvaj, ó človeče, kým hovorím tajomstvo, odhaľujem ti tajomstvo dávna.

Hlboko v srdci *Zeme* leží kvet, zdroj *Ducha*, ktorý viaže všetko do svojej formy. Pretože vedz, že *Zem* žije v tele ako ty si nažive v tebou samým tvorenej forme. *Kvet Života* je ako tvoje vlastné miesto *Ducha* a prúdi *Zemou* ako tvoj tečie cez tvoju formu; dávajúc zo života *Zemi* a jej deťom, obnovujúc *Ducha* z formy do formy. Toto je *Duch*, ktorý je formou tvojho tela, tvarujúceho a formujúceho do svojej formy.

Vedz, ó človeče, že tvoja forma je duálna, vyrovnaná v polarite, zatiaľ čo je tvorená vo svojej forme. Vedz, že ak tvoja *Smrť* sa rýchlo blíži, je to iba preto, že tvoja rovnováha je oslabená. Je to iba preto, lebo jeden pól sa stratil.

Vedz, že ak bude tvoje telo v dokonalej rovnováhe, nikdy nebude dotknuté prstom *Smrti*. Áno, dokonca nehoda sa môže priblížiť, keď sa rovnováha stratí. Ak si

v rovnováhe vyváženosti, budeš žiť ďalej v čase a nezakúsiš Smrť. Vedz, že ty si vyrovnaný celok, existujúci kvôli svojej vyváženosti pólov. Ak je v tebe jeden pól stiahnutý nadol, rýchlo od teba odchádza rovnováha života. Potom k tebe prichádza studená *Smrť*, a zmena musí prísť do tvojho nevyváženého života.

Vedz, že tajomstvo života v *Amentí* je tajomstvo obnovenia rovnováhy pólov. Všetko, čo existuje, má formu a žije kvôli *Duchu* života v svojich póloch.

Nevidíš, že v *Srdci Zeme* je rovnováha všetkých vecí, ktoré existujú a majú bytie na jej tvári? Zdroj tvojho *Ducha* je priťahovaný zo *Srdca Zeme*, pretože vo svojej forme ty si v jednote so Zemou.

Keď sa naučíš udržať svoju vlastnú rovnováhu, potom sa priblížiš rovnováhe Zeme. Potom budeš existovať, kým *Zem* bude existovať, meniť svoju formu, len ak sa zmení aj *Zem*: Neokúsiš smrť, ale jednotu s touto planétou, udržiavajúc svoju formu, až kým všetko pominie.

Počúvaj, ó človeče, keď dávam tajomstvá tak, aby si ani ty neokúsil zmenu. Jednu hodinu každý deň budeš ležať s hlavou smerujúcou k miestu pozitívneho pólu (sever). Jednu hodinu každý deň bude tvoja hlava smerovať k miestu negatívneho pólu (juh). Zatiaľ čo je tvoja hlava smerom na sever, podrž svoje vedomie od hrude k hlave. A keď je tvoja hlava smerujúca na juh, podrž svoje myšlienky od hrude k nohám. Podrž ich v rovnováhe jeden krát v každých siedmych, a tvoja rovnováha si ponechá všetku svoju silu. Áno, ak budeš starý, tvoje telo sa osvieži a tvojou silou staneš sa akoby mladým. Toto je tajomstvo známe Majstrom, od ktorých dávala Smrť ruky preč. Nezanedbávajú nasledovanie cesty, ktorú som ti ukázal, pretože keď uplynú roky k stovke, zanedbanie bude znamenať príchod Smrti.

Počúvaj moje slová a nasleduj cestu. Udržiavaj svoju rovnováhu a ži ďalej.

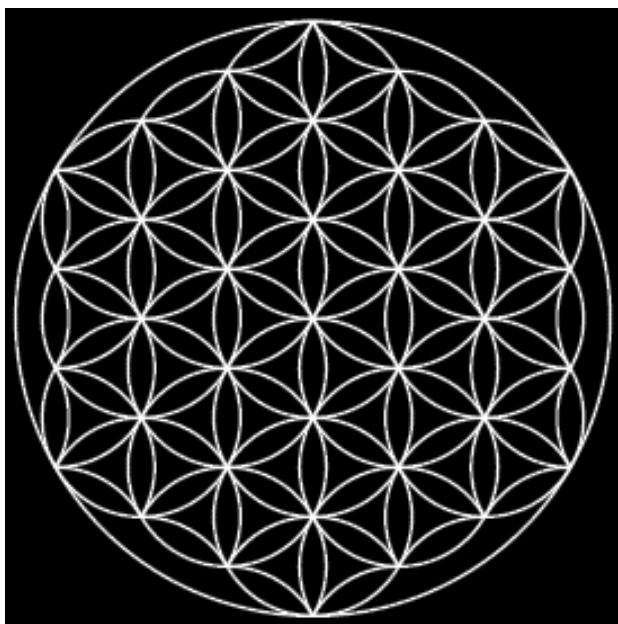
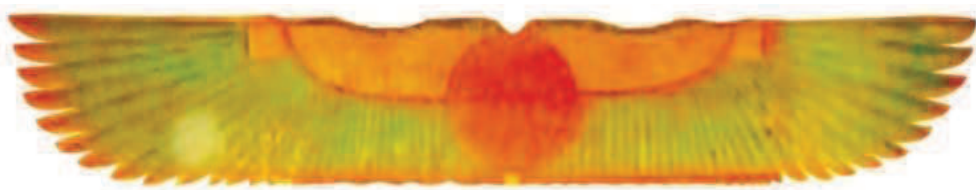
Počúvaj, ó človeče, a načúvaj môjmu hlasu. Počúvaj múdrosť, ktorú ti dávam o *Smrti*. Keď budeš na konci svojej ustanovenej práce, ty smieš túžiť prejsť z tohoto života, prejsť na pláne, kde *Slnká Rána* žijú a existujú ako *Deti Svetla*. Prejsť bez bolesti a prejsť bez utrpenia na pláne, kde je večné *Svetlo*.

Najprv si lahni a oddychuj hlavou smerom na východ. Zlož ruky na Zdroj svojho života (solar plexus). Umiestni svoje vedomie v mieste života. Rozkrúť ho a rozdel' na sever a juh. Odošli časť smerom k severu. Odošli druhú von smerom k juhu. Uvoľni sa. Ďalej z tejto formy budú tvoje strieborné iskry lietať, stúpajúc a napredujúc k Slnku rána, splývajúc so Svetlom, v jednote s jeho zdrojom. Tam budú planúť, kým sa nevytvorí túžba. Potom sa vrátia na miesto vo forme. Vedz, ó človeče, že takto prechádzajú veľkolepé Duše, meniac sa podľa vlastnej vôle zo života do života. Takto vždy prechádza Vtelenie, dobrovoľná jeho smrť, keď bude vlastniť svoj život.

Počúvaj, ó človeče, pi z mojej múdrosti. Uč sa tajomstvu, ktoré je Majstrom Času. Uč sa, ako tí, ktorých nazývaš Majstrami, ktorí sú schopní si pamätať minulé životy. Veľkolepé je tajomstvo, avšak teraz ľahké pre majstra, poskytujúce ti ovládanie času. Keď

k tebe smrť rýchlo pristupuje, neboj sa, ale vedz, že si majstrom Smrti. Uvoľni svoje telo, nevzdoruj napätiu. Umiestni v svojom srdci plameň Duše. Rýchlo potom preleť k sídlu trojuholníka. Zadrž na chvíľu, potom pohni sa k cieľu. Tento cieľ je miesto medzi tvojím obočím, miesto, kde pamäť života musí mať kontrolu. Zadrž svoj plameň tu v tvojom sídle mozgu, kým prsty smrti uchopia tvoju Dušu. Potom, ako prejdeš cez štádium premeny, istotne spomienky na život prejdú tiež. Potom bude minulosť v jednote s prítomnosťou. Potom bude spomienka na všetko uchovaná. Oslobodený ty budeš od všetkého úpadku. Veci z minulosti budú žiť v dnešku.

Človeče, počul si hlas mojej múdrosti. Nasleduj ma a budeš žiť veky, ako ja.

Smaragdové dosky Thotha Atlanšana, preklad a interpretácia: Doreal, DOSLOVNÝ PREKLAD
A INTERPRETÁCIA JEDNÉHO Z NAJSTAROBYLEJŠÍCH A NAJTAJNEJŠÍCH VELKOLEPÝCH DIEL STARODÁVNEJ MÚDROSTI
Zdroj: <http://www.chapeltibet.cnhost.com/ct/Tablet13.html> © 2008 www.cez-okno.eu Preklad: Petra Zulu, Ptaň Korektúry: PH